

SỰ HIỆN DIỆN CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI KHÔNG ĐƯỢC NHẬN BIẾT

Vậy thì trong khi các nhóm của chúng ta còn ít, chúng ta sẽ cố gắng để—để nhanh lên, đi ra để chúng ta có thể...làm việc vì một mục đích này, để anh em nhận ra sự Hiện diện của Chúa Jêsus Christ. Thấy không? Nếu Ngài hiện diện, thì, ồ, mọi sự được giải quyết. Ngài đã làm nên Lời. Ngài ở đây để xác nhận Điều đó. Ngài chứng minh rằng Ngài sẽ xác nhận Điều đó. “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Chúng ta thấy Ngài làm điều đó tối hôm qua, không thể sai lầm; chúng ta thấy Ngài, đêm này qua đêm khác, và ngày này qua ngày khác, và năm này qua năm khác. Không bao giờ có một lần nào Ngài đã tiên đoán điều gì, bất kể nó xảy ra khi nào, khi nó sẽ xảy ra, trong hàng ngàn lần, về những gì hoàn toàn đúng lúc, đúng giờ, và đúng. Làm sao nó có thể...? Bao nhiêu người biết điều đó, và biết chức vụ, và biết rằng điều đó đúng? Thế đấy. Không một lần nào, bất kể, thậm chí không thể được, đã xảy ra giống như vậy. Ngài là Đức Chúa Trời! Và nếu chúng ta thật sự nhận ra điều đó, hãy nắm giữ nó!

² Và bây giờ chúng ta chỉ có một thời gian ngắn để ở đây. Tôi nghĩ ba đêm nữa, hay hai đêm và một ngày nữa, sau tối nay. Tôi nghĩ chiều Chúa nhật là buổi nhóm bế mạc. Chúng tôi cố gắng kết thúc vào chiều Chúa nhật để các mục sư và mọi người...Chúng tôi không muốn ngăn anh chị em đi đến nhà thờ của mình. Chúng tôi chỉ muốn thêm nhiều hơn vào hội thánh, và ban cho anh chị em đức tin nhiều hơn vào Đức Chúa Trời mà anh chị em hầu việc trong hội thánh của mình. Hiểu không? Và chúng ta không muốn những cánh cửa của nhà thờ đóng lại, chút nào. Chúng tôi muốn anh chị em ở lại đó, nhưng chúng tôi chỉ đang cố gắng giúp đỡ anh chị em, để khuyến khích anh chị em. Một cuộc phục hưng thậm chí không có nghĩa là thêm nhiều hơn vào hội thánh; một sự phục hưng có nghĩa là làm sống lại những gì anh chị em đã có; đúng vậy, một sự phục hưng.

3 Một lần nọ tôi đã quan sát ở bờ biển, nơi một cơn gió đang thổi, và nó thật đang làm rúng động.Ồ, nó không phải là một bờ biển, nó ở—nó ở trên Hồ Michigan. Tôi đang đứng ngoài đó quan sát những làn sóng khi chúng tràn vào, và—và, ồ, biển đó đang nhẩy nhót, hay dòng nước đang nhẩy lên, và—và những con thuyền đang lắc lư. Và tôi nghĩ, “Điều gì đang xảy ra vậy?” Tôi nghĩ, “Ồ, hồ nước đang có một sự phục hưng.” Chính là điều đó. Nó nhẩy nhót và lắc lư, tại sao? Có một cơn gió thổi ào ào trên đó. Tôi nghĩ, “Ồ, anh biết gì không? Không có thêm một giọt nước nào trong nó ngay bây giờ hơn những gì nó đã có khi nó hoàn toàn tĩnh lặng.” Không có nước nhiều hơn trong đó; nó chỉ khuấy động tất cả.Ồ, vậy thì, nó khuấy động về điều gì? Anh em biết sự khuấy động của nước làm gì không? Rửa sạch tất cả rác rưởi ra khỏi nó, lên trên bờ.

4 Đó là những gì chúng ta cần, để rửa sạch sự không tin ra, trên bờ. Hãy để Lời Đức Chúa Trời có tính ưu tiên hàng đầu. Đó là những gì chúng ta cần, một sự phục hưng, và rửa sạch tất cả sự không tin, và tất cả những lối lầm và mê tín dị đoan, và các thứ. Hãy ra khỏi và thấy rằng Đức Chúa Trời vẫn là Đức Chúa Trời. Đó là lý do chúng ta cần có những buổi nhóm phục hưng.

5 Xin Chúa giúp chúng ta khi chúng ta chọn phân đoạn này và đọc nó cho tối nay. Cầu xin Chúa ban phước cho việc đọc Lời Ngài, tìm thấy trong Thánh Ma-thi-ơ, chương—chương thứ 12, câu thứ 38 và đến 42.

6 Và đề tài của tôi tối nay là: *Sự Hiện Diện Của Đức Chúa Trời Không Được Nhận Biết*. Tối hôm qua chúng ta đã nói về Chúa Jêsus hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, và thấy rằng Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Vậy thì sự Hiện diện của Ngài, nếu Ngài không thay đổi, thì không được nhận biết. Chúng ta hãy đọc.

Bấy giờ một số thầy thông giáo và người Pha-ri-si trả lời, nói rằng, Thưa Thầy, chúng tôi muốn xem Thầy làm một dấu lạ.

Nhưng Ngài đáp và phán cùng họ rằng, Một dòng dãi gian ác và gian dâm tìm kiếm một dấu lạ; và sẽ không có

dấu hiệu nào được ban cho nó, ngoài dấu hiệu của tiên tri Giô-na:

Vì như Giô-na đã ở trong bụng cá voi ba ngày ba đêm; Con Người cũng sẽ ở trong lòng đất ba ngày ba đêm.

Những người dân thành Ni-ni-ve sẽ dậy lên trong sự phán xét với dòng dõi này, và sẽ định tội nó: vì họ đã ăn năn về sự giảng dạy của Giô-na; và, kia, một người tôn trọng hơn Giô-na đang ở đây.

Và nữ hoàng phương nam sẽ dậy lên trong sự phán xét với dòng dõi này, và sẽ lên án nó: vì người đã đến từ nơi tận cùng trái đất để nghe sự khôn ngoan của Sa-lô-môn; và, kia, một người tôn trọng hơn Sa-lô-môn đang ở đây.

7 Sự Hiện diện không được nhận biết! Những người này có thể đang nghĩ về điều gì? Đức Chúa Trời luôn luôn, nó đã xảy ra cách đó mỗi lần Ngài đến. Khi Chúa Jêsus ở đây lần đầu tiên, Ngài phán, “Các người—các người tô trắng và các người làm cho đẹp các bức tường và các mồ mả của các đấng tiên tri, mà các người đặt họ vào trong đó.” Đấy, điều gì đó xảy ra, và nó trôi qua. “Và Đức Chúa Trời giấu nó khỏi đôi mắt của những người khôn ngoan và cẩn trọng, và bày tỏ nó cho những con trẻ muốn học biết.” Chúa Jêsus cảm ơn Cha vì đã làm như vậy. Thấy không? Nó xảy ra ngay với dân sự mà họ không biết điều đó.

8 Chẳng hạn, anh em những người Công giáo ở đây tối nay, anh em còn nhớ cách đây vài năm, Joan of Arc, ở Pháp, người phụ nữ nhỏ bé đó thực sự... Cô ấy đã lãnh đạo cuộc cách mạng ở nước Pháp, nhưng cô thực sự là một—một đầy tớ của Đấng Christ. Giáo hội của quý vị đã làm gì với cô ấy? Thiêu đốt cô ấy trên dàn hỏa, như một phù thủy, bởi vì cô đã thấy những khái tượng và là người thuộc linh. Giáo hội Công giáo đã thiêu sống cô, như một phù thủy, trên dàn hỏa, bởi vì cô là người thuộc linh và đã thấy những khái tượng. Vài năm sau, họ phát hiện ra rằng người phụ nữ đó là một vị thánh. Vì vậy dĩ nhiên quý vị đã thực hiện sự sám hối lớn, quý vị đã đào lên thi thể của những thầy tế lễ đó mà đã kết tội cô ấy và thiêu đốt cô ấy, và ném chúng xuống sông. Dĩ nhiên, điều đó, quý vị đã thực hiện sự sám hối trọng thể vì điều đó, vì đã đào lên thi thể của những thầy tế lễ này.

⁹ Bây giờ, trong thời của các tiên tri, điều gì đã xảy ra? Họ đã làm giống như vậy. Người ta đã không nhận ra họ cho đến khi họ đã đến, chức vụ đã hoàn tất, lấy ra từ những người được Chọn đó, và rồi sau khi họ chết người ta nhận ra rằng đã có một vị tiên tri ở giữa họ.

¹⁰ Chúa Jêsus, Ngài đã đến thế gian. Được ban cho trong Ngài là Đức Chúa Cha. “Ta và Cha Ta là một. Cha Ta ngự trong Ta. Không phải Ta làm các công việc, nhưng Cha Ta. Và nếu Ta không làm những công việc của Cha Ta, thì đừng tin Ta.” Bây giờ, nếu anh em để ý khi Ngài đến, khoảng một—một phần chín mươi của thế giới biết rằng Ngài thậm chí còn ở trên đất vào lúc đó, và tuy nhiên là Đấng Cứu Rỗi của thế gian. Và rồi họ không bao giờ nhận biết Ngài là Ai, thậm chí giáo hội hay hầu như, không ai khác, cho đến khi họ đã đóng đinh Ngài, chôn, và sống lại vào ngày thứ ba, trước khi họ từng biết Ngài là Ai.

¹¹ Điều đó đi vào và đi ra, và người ta không nhận ra nó cho đến khi nó đi qua, và, họ, bởi vì nó không bao giờ phù hợp với thần học của họ, nó không bao giờ thích hợp với thời giờ lúc ấy. Đây, sự việc của nó là, họ luôn luôn sống trong một thời đại khác, luôn luôn.

¹² Lý do họ không chấp nhận Chúa Jêsus, bởi vì họ đang sống trong ánh sáng hào nhoáng của Luật pháp. Và khi Chúa Jêsus đến, không trái với Luật pháp, nhưng đến để làm trọn Luật pháp, ồ, họ không thể chấp nhận Ngài bởi vì Sứ điệp của Ngài không chính xác như cách họ đã có mọi tín điều đưa ra, và nó được gọi là những truyền thống lúc đó. Và Ngài đã không đến theo những truyền thống của họ. Ngài đã không giữ những truyền thống của họ. Và thật sự Ngài đã làm nó đảo lộn, và xé nó ra, và—và làm những điều trái ngược với nó, đến nỗi họ nghĩ Ngài đang phá vỡ các giáo hội. Và họ không thể tiếp nhận Ngài vì Sứ điệp của Ngài. Và tất cả chúng ta ngày nay đều biết rằng Ngài đến chính xác theo lời tiên tri của Đức Chúa Trời, nhưng họ đã không biết điều đó lúc đó.

¹³ Và nó có thể xảy ra lần nữa, và chúng ta sẽ không biết điều đó. Tôi tưởng tượng nếu Ngài thực sự xuất hiện tối nay, nó sẽ rất trái ngược với những gì chúng ta đã tìm thấy trên các biểu đồ

của chúng ta, và trong các trường học của chúng ta và các thứ, sẽ có rất ít người nhận ra điều gì đang xảy ra. Ngài phán sẽ là thế, cách Ngài đến.

14 Bây giờ, Chúa Jêsus đang ở đó để được Kinh Thánh xác nhận bởi lời Kinh Thánh, và các thầy Thông giáo và người Pha-ri-si thời đó không thể nhận biết Ngài. Tại sao họ không biết, tại sao họ không làm điều đó? Bởi vì họ đã hình dung ra cách khác nào đó. Đó là chỗ Chúa Jêsus đã phán với họ, “Hãy tra xem Kinh Thánh, vì trong chúng các người nghĩ mình có Sự sống Đời đời, và chúng là những kẻ làm chứng về Ta.” Thấy không? Bây giờ Ngài đến chính xác với lời Kinh Thánh. Nhưng họ đã hình dung ra rằng nếu Ngài sẽ đến, Đấng Mê-si có lẽ sẽ làm những gì Môi-se đã làm, hay những gì Nô-ê đã làm, đóng cho họ một con tàu hay điều gì đó, khác. Nhưng, lý do Ngài đến theo cách Ngài đã làm, họ đã không hình dung ra; trong những lời Kinh Thánh với những truyền thống của họ, đã không dạy họ; vì vậy mọi người rất bối rối họ không biết điều gì đang xảy ra.

15 Tôi tự hỏi liệu điều đó có thể xảy ra ngày hôm nay không? Tôi tự hỏi liệu nó có thể khác hơn với những gì truyền thống của chúng ta đã dạy chúng ta không? Và nó có thể đến, và điều gì đó sẽ đi qua và chúng ta thậm chí sẽ không bao giờ biết cho đến khi nó đi qua rồi, và rồi nó kết thúc. Đó chỉ là cách nó sẽ đến.

16 Anh em có biết, khi Giăng Báp-tít xuất hiện, mà đã được tiên đoán mọi cách từ Sách Ê-sai, hàng trăm năm không? Khoảng tám trăm năm, Ê-sai đã nói tiên tri, tôi nghĩ, trước khi Đấng Christ đến. Anh em có biết Giăng đã đến chính xác cách Ê-sai đã nói ông sẽ đến, ông đến đúng như cách Ma-la-chi đã nói ông sẽ đến, mà thậm chí các sứ đồ đã không nhận biết điều đó không? Ngày nọ, trong Ma-thi-ơ 11, Giăng ở trong tù; và các sứ đồ, một số môn đồ của ông đã đi qua để hỏi Chúa Jêsus là Ngài có phải là Đấng ấy, hay—hay họ nên trông đợi một người khác.

17 Bây giờ để ý, Chúa Jêsus đã không đưa cho họ một quyển sách về cách cư xử cho phải phép, cách tự cư xử trong tù, hay cách cư xử với tính cách của mình. Ngài phán, “Hãy ở lại đó và quan sát điều gì xảy ra, và đi tỏ cho Giăng những điều mà các người đã thấy xảy ra.” Đó là bằng chứng rằng...Ngài là Lời đó.

18 Và bây giờ hãy nhớ, Lời luôn luôn đến với một vị tiên tri. Tất cả chúng ta đều biết điều đó. Đức Chúa Trời không làm điều gì mà không bày tỏ điều đó cho các tiên tri của Ngài. Đó là lý do Sách Khải huyền của Chúa Jêsus Christ là sự trọn vẹn đầy đủ của Đấng Christ ngay tại đây trước chúng ta, Sách ấy. Bây giờ Ngài sẽ phải sai một người đến, người nào đó, để xác nhận Sách đó, bày tỏ Nó, mở các Ấn, và vân vân. Nhưng cho đến lúc có bất cứ sự mặc khải nào xa hơn về Đấng Christ, nó đã được nhận biết rồi ngay Ở Đây. Ngài là sự trọn vẹn của Điều này, về sự Khải thị. Bây giờ để ý, điều đó không bao giờ sai, nhưng Lời đến với nhà tiên tri.

19 Hãy nhìn Giảng đang đứng trong nước, tiên đoán, nhà tiên tri, rằng Đấng Mê-si ở ngay giữa họ. Người nói, “Có một Đấng đang đứng giữa các người bây giờ, mà các người không biết; Ngài sẽ làm phép báp-têm cho các người bằng Đức Thánh Linh và Lửa.” Bây giờ hãy nhớ, Ngài đang đứng ngay giữa họ, Kinh Thánh đã nói vậy, và họ đã không nhận biết Nó. Một ngày nọ khi Chúa Jêsus bước xuống, Giảng đã nhận ra Ngài, và ông nói, “Kìa Chiên Con của Đức Chúa Trời là Đấng cất tội lỗi thế gian đi.” Bây giờ hãy xem, trước khi Ngài được nhận ra bởi bất cứ ai, Ngài đã đến với nhà tiên tri. Ngài là Lời. Giảng là một nhà tiên tri.

20 Tôi nhớ giáo viên Báp-tít cũ của tôi đã nói với tôi, nói, “Anh biết điều gì đã xảy ra không?” Nói, “Chúa Jêsus đã làm phép báp-têm cho Giảng.”

Tôi nói, “Tôi không nghĩ vậy.”

21 Ông nói, “Chắc chắn, Giảng chưa bao giờ chịu phép báp-têm; ông đến rao giảng, làm phép báp-têm, không ai xứng đáng làm phép báp-têm cho ông. Chúa Jêsus đã làm phép báp-têm cho ông.”

Tôi nói, “Tôi không biết.”

22 Và một ngày nọ trong khi học hỏi, Đức Thánh Linh đã bày tỏ điều đó như thế này, đấy. Hãy xem, Ngài bước ra trong dòng nước; ông nói, “Sao Ngài lại đến với tôi? Tôi cần được Ngài làm phép báp-têm.” Chúa Jêsus phán, “Cứ như vậy đi,” hãy xem, “nhưng đó là phần chúng ta (nên chúng ta) rằng chúng ta làm

trọn mọi sự công bình.” Giăng, là một tiên tri, biết Lời! Ngài là Cửa Lễ, phải được rửa sạch trước khi dâng lên; rồi Ngài đã chịu phép báp-têm, Giăng đã làm phép báp-têm cho Ngài, bởi vì, “Chúng ta nên làm trọn mọi việc công bình.” Lời đã đến với nhà tiên tri, trong nước.

²³ Và rồi khi Ngài chịu phép báp-têm, dân sự vẫn...Và Đức Thánh Linh đã giáng xuống, không phải mọi người đã thấy Điều đó. Giăng đã thấy Điều đó.

²⁴ Thiên sứ của Chúa có thể ở ngay đây tối nay, và có lẽ một người nhìn thấy Ngài, và không ai khác.

²⁵ Ánh Sáng đó, Ngôi Sao đó đến trên mọi đài thiên văn, nơi những—những nhà thông thái đi theo; không có đài quan sát nào biết gì về nó, không ai khác đã nhìn thấy Nó, chút nào, ngoài những nhà thông thái kia, bởi vì họ thấy Nó. Họ đã thấy Nó. Nó có thật với họ.

²⁶ Khi Ánh Sáng, Trụ Lửa, giáng xuống Phao-lô, trên đường đến Đa-mách, ông nhận biết rằng ông ở trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Bây giờ, tiếng Hê-bơ-rơ đó sẽ không bao giờ gọi bất kỳ linh nào khác, “Lạy Chúa,” ngoài ra ông biết Đó là Trụ Lửa giống như vậy đã dẫn dắt dân sự của ông ra khỏi đồng vắng. Ông thưa, “Lạy Chúa, Ngài là Ai?”

“Hỡi Sau-lơ, Sau-lơ, sao ngươi bắt bớ Ta?” Ngài phán, “Ta là Jêsus.”

²⁷ Chúa Jêsus phán, “Ta đến từ Đức Chúa Trời, và Ta trở về cùng Đức Chúa Trời.” Ngài là Lửa đó ở trong bụi cây đang cháy, đã dẫn Môi-se qua đồng vắng, và Ngài trở lại với Điều đó.

²⁸ Và bây giờ ông đã ở đây, trên đường đi xuống Đa-mách, đã bị đánh té xuống. Và tất cả những người đã ở với ông, họ không hề nhìn thấy Trụ Lửa đó. Và Nó rất—rất thật với Phao-lô đến nỗi Nó làm ông mở mắt nhưng không thấy chi cả, và ông phải được dẫn xuống đường phố gọi là Ngay Thẳng, ở Đa-mách. Ông đã bị mù.

²⁹ A-na-nia, một tiên tri ở dưới đó, đã thấy trong một khái tượng, đi đến và đặt tay trên ông và ông đã nhận lãnh Đức Thánh Linh, và các vảy rơi khỏi mắt ông và ông có thể nhìn thấy lại. Nó

rất thật với ông cho đến nỗi Nó làm mắt ông ra, và tuy nhiên không ai trong những người còn lại của họ nhận ra Điều đó ở đó, có thể nhìn thấy Nó.

³⁰ Tối nay cũng—cũng vậy! Có người nào đó đang ngồi ngay tại đó có thể mang Đức Chúa Trời đến, trong khi người khác sẽ không biết gì về điều đó. Thấy không? Sự nhận biết Đức Chúa Trời!

³¹ Và Chúa Jêsus, khi Ngài còn ở đây trên đất, và đã thực hiện đầy đủ dấu hiệu mà Kinh Thánh nói rằng Ngài sẽ làm, nhưng họ không nhận ra điều đó bởi vì nó không theo truyền thống của họ. Vì thời đại đó, Ngài không đến và làm những gì Môi-se đã làm. Ngài đã đến và được sanh ra bởi một nữ đồng trinh. Và Ngài, và theo Phục truyền luật lệ ký 18:15, Ngài là một Đấng Tiên Tri. Và chính xác Ngài đã làm những công việc và dấu hiệu đó.

³² Người Do Thái luôn luôn tìm kiếm những dấu hiệu. Họ được dạy để không bao giờ lệ thuộc vào những bài diễn thuyết tri thức; người Do Thái biết rõ hơn điều đó. Người Hy Lạp đã dạy điều đó. Nhưng không phải những bài diễn thuyết tri thức, nhưng dựa trên những dấu hiệu. “Hãy chỉ cho chúng tôi một dấu hiệu.” Những người này, một người nói, “Thưa Ra-bi, hay Thầy, hãy chỉ cho chúng tôi một dấu hiệu.” Họ muốn biết. Và Ngài đã chỉ cho họ dấu hiệu rồi, và họ muốn có một loại dấu hiệu khác, nhưng Ngài chỉ có thể làm dấu hiệu của thời đại đó.

³³ Ngày nay Ngài cũng vậy, sự tuôn đổ của Đức Thánh Linh này là dấu hiệu về sự xuất hiện của Ngài ngay cả trong thời đại này, như Ngài đã hứa.

³⁴ Họ muốn có một dấu hiệu, và Ngài đã ban cho họ dấu hiệu Kinh Thánh, nhưng họ muốn có một dấu hiệu khác.

³⁵ Đó là chỗ mà rất nhiều người ngày nay sẽ bị nhầm lẫn. Anh em biết đấy, sự Cất lên có thể xảy ra, và cứ nghĩ về điều đáng buồn của nó! Hãy để tôi trở lại nơi Chúa Jêsus, hay...

³⁶ Giảng đã sai các môn đồ đến gặp Chúa Jêsus, xem Ngài có phải là Đấng Mê-si hay không. Giờ đó, Ngài đã làm nhiều việc. Khi người trở lại, các môn đồ, nói với Giảng những gì họ đã thấy, Chúa Jêsus phán với những người đang ngồi đó, phán, “Các

người đi ra để xem gì trong đồng vắng? Các người đi ra để xem chi khi Giăng đang rao giảng? Có phải các người đi ra và xem một người mặc áo trắng, và vân vân, hay—hay áo mềm mại không?” Phán, “Họ là những...trong các cung điện của các vua. Họ chôn người chết, và hôn những đứa trẻ, và cưới gả người trẻ, và vân vân, điều đó. Họ không biết việc cầm một gươm hai lưỡi.”

³⁷ Phán, “Thế thì các người đã đi ra để xem điều gì, một cây sậy bị ngọn gió nào rung chằng, người nào đó, nhóm nào đó sẽ dâng cho anh ta một ít tiền hơn và anh ta sẽ đi qua nhóm *này* thay vì đi theo sự kêu gọi của Chúa? Không phải Giăng! Người nào đó có thể vận vẹo người, nói, ‘Chúng tôi sẽ cho anh nhiều hơn nếu anh từ chối *Điều này* và nhận lấy *điều này*’? Không phải Giăng!” Ngài phán, “Thế thì các người đi ra để xem điều chi, một đấng tiên tri chằng?” Ngài phán, “Ta nói cùng các người, ‘còn hơn cả một đấng tiên tri.’ Và nếu các người có thể tiếp nhận điều đó, đây là người mà đấng tiên tri đã nói, ‘Kìa, Ta sai sứ giả của Ta đi trước mặt Ta, đặng sẽ dọn đường.’” Và đó là Ma-la-chi 3, nơi đã nói về ông.

³⁸ Một ngày kia các môn đồ hỏi Ngài, nói, “Tại sao các thầy Thông giáo nói rằng Ê-li phải đến trước?” Chúa Jêsus phán, “Người đã đến rồi mà các người không biết,” và họ hiểu rằng đó là Giăng Báp-tít. Những sứ đồ được chọn đó vẫn không thể thấy ông là ai. Đó là Ê-li.

³⁹ Bây giờ hãy xem. Anh em biết đấy, sự—sự Đến của Chúa sẽ là một sự đến bí mật. Ngài phán, “Sẽ có hai người trên giường, và Ta sẽ lấy một người đi và để lại một người,” đó là nơi ban—ban đêm. “Hai người ở ngoài đồng, Ta sẽ đem đi một người và để lại một người.”

⁴⁰ Anh em biết đấy, có rất nhiều người biến mất mỗi ngày, khỏi mặt đất, mà không ai có thể giải thích được. Một trong những ngày này có thể là người ta có thể nói, “Ồ, ông muốn nói sự hoạn nạn, điều đang ở trên chúng ta bây giờ à? Tôi nghĩ Hội thánh phải đi trước cơn đại nạn.” Họ không nhận ra và hiểu rằng sự Cất lên có thể xảy ra và họ sẽ không biết gì về điều đó; đó là sự ra đi bí mật của Hội thánh.

⁴¹ Và, hãy suy nghĩ, người ta sẽ tiếp tục rao giảng, nói rằng họ tin rằng họ sẽ được cứu, và thêm vào hội thánh, và xây dựng các nhà thờ, và cứ tiếp tục giống như họ đã làm trong thời Nô-ê, và vân vân, và không biết điều đó; và sự Cất lên đã qua rồi, “nó đã xảy ra rồi mà anh em không biết.” Có hàng trăm người biến mất khỏi trái đất và người ta không biết gì về nơi họ đã đi đến, họ không thể giải thích cho điều đó; người nào đó đang đi đâu đó, họ không bao giờ nghe về họ nữa. Và đó có thể là sự Cất lên.

⁴² Tôi nói với các bạn, thưa các bạn, chỉ bởi vì chúng ta là thành viên của giáo hội, hay điều gì đó giống như thế, điều đó không có ý nghĩa quá nhiều đối với chúng ta. Tốt hơn anh em nên cài áo giáp mình lại. Tốt hơn anh em nên nhận lấy toàn bộ Lời của Đức Chúa Trời và nắm giữ Nó, và bỏ đi sự Hollywood này đang hành động quanh đây. Nó xâm nhập ngay vào giáo hội, và thật là xấu hổ. Nhưng Hollywood hào nhoáng, chỉ tạo nên một ánh sáng rực rỡ, và giáo hội ngày nay đang cố gắng so sánh với Hollywood. Đấng Christ không ở Hollywood. Đấng Christ ở trong cá nhân. Hollywood rực rỡ hay...Hollywood hào nhoáng, trong khi Phúc âm rực sáng với sự khiêm nhường. Đức Chúa Trời không ở trong những nơi đẹp đẽ tuyệt vời này và tất cả những thứ này mà chúng ta thấy. Ngài đến trong sự khiêm nhường, trong hình thức nhu mì và hiền lành, đi qua ngay, và nếu anh em quen thuộc với Lời, anh em sẽ thấy điều đó.

⁴³ “Ai có mắt, để nghe, hãy để người ấy nghe điều Thánh Linh phán cùng các hội thánh,” đây, bây giờ, bây giờ ngày hôm nay.

⁴⁴ Mà đã được xác nhận, Ngài đã xác nhận chính xác Ngài với những người tin ngày đó, những người đang tìm kiếm điều đó. Hãy nhìn xem Phi-e-rơ và Anh-rê, hãy nhìn xem Na-tha-na-ên, không có thắc mắc trong tâm trí ông, hãy nhìn người đàn bà bên giếng, không có gì thắc mắc về điều đó.

⁴⁵ Nhưng những người Pha-ri-si này, trước đây vài ngày nơi phân đoạn của chúng ta tối nay, đã thấy Ngài làm điều đó, và rồi gọi Ngài là “Bê-ên-xê-bun, một con quỷ.” Những công việc đã được thực hiện. Họ phải trả lời hội chúng của họ, vì vậy điều duy nhất họ có thể làm là gọi nó là “một tà linh.” Bê-ên-xê-bun là một con quỷ, giống như một thầy bói hay điều gì đó. Và bất cứ ai cũng

biết rằng việc bói toán là của ma quỷ. Và họ đang so sánh, nơi mà Ngài là Lời biết bí mật của lòng và là—và đang chứng minh rằng Ngài là Đấng Tiên Tri đã được sống lại với chúng ta trong thời đại này, Đấng Tiên Tri-Cứu Chuộc; và khi Ngài làm điều đó, hội thánh trong thời đó tuyên bố Ngài là “Bê-ên-xê-bun.”

46 Anh em thấy họ là gì không? Ngài phán, “Các người bị mù, đang dẫn đường kẻ mù.” Họ không muốn vào, và họ cũng không muốn để cho những người ở dưới họ đi vào.

47 Những gì chúng ta muốn làm ngày hôm nay là tìm ra Lẽ thật. Chúng ta phải biết Lẽ thật. Ngài không hề thay đổi chứ? Ngài ở đây để làm ứng nghiệm những gì Ngài đã hứa làm ứng nghiệm không? Hãy tra xem Kinh Thánh và tìm thấy những gì Ngài được cho là làm ngày hôm nay.

48 Đó là lý do mà John Wesley...hay Martin Luther không thể tiếp tục với sứ điệp của Wesley; họ đã tổ chức nó, đó là theo như cách nó có thể. Cùng với đó là Luther, ra khỏi giáo hội Công giáo, và ông đối với họ...Ông là một kẻ lập dị, đối với họ; nhưng ông có sứ điệp về sự xưng công bình, vì Đó là Lời của Đức Chúa Trời, một lời hứa. Rồi họ, sau cái chết của ông, họ đã tổ chức thành tổ chức Luther. Rồi những gì đã xảy ra, tất cả đã phải thu mình tất cả lần nữa.

49 Và theo Kinh Thánh phải có một thời đại hội thánh khác được dấy lên, và, khi điều đó xảy ra, Thời đại Hội thánh Phi-la-đen-phi đã dấy lên, John Wesley. Và những gì đã xảy ra, cứ đến hướng tây mọi lúc. Và khi nó xảy ra, đó là thời đại hội thánh, và John Wesley đã dấy lên, nhưng Luther không thể tiếp nhận nó bởi vì họ đã được tổ chức để xưng công bình rồi. Ông không thể chấp nhận sự nên thánh.

50 Rồi khi những người Wesley đã tổ chức theo cách họ đã làm, và những nhánh nhỏ đi ra, mà đã làm, cùng với sứ điệp Ngũ Tuần về sự khôi phục các ân tứ; không ai trong số họ có thể di chuyển, họ đã được tổ chức rồi.

51 Bây giờ phần đáng thương của nó là, những người Ngũ Tuần rất được tổ chức.

⁵² Hãy nhìn vào thời đại chúng ta đang sống, những gì được hứa cho thời đại này. Chúng ta đang ở đâu? Chúng ta đã di chuyển lên. Trụ Lửa di chuyển, và dân Y-sơ-ra-ên di chuyển với Trụ Lửa hay họ trở về Ai-cập. Chúng ta phải hành động với Lời.

⁵³ Và ngày nay chúng ta đang trở nên quá lười biếng, giáo hội đang trở nên quá thế gian và quá lãnh đạm, và vì vậy tâm trí của họ rất lộn xộn với ti-vi, và *Chúng Tôi Yêu Sucy* và một số trong những điều cũ kỹ này, và đang ở nhà. Điều đó cho thấy lòng người ở đâu. Và anh em có thể nói với họ những điều này là sai, và họ nghĩ anh em bị điên. Đó là gì? “Những người ưa thích sự vui chơi nhiều hơn những người yêu mến Đức Chúa Trời.” Thấy không?

⁵⁴ Ô, niềm vui lớn nhất mà tôi biết về, là được cầu nguyện cho đến khi tôi có thể nhận ra rằng tôi đang ở trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, và nhận ra điều đó. Tôi nghĩ đó phải là sự phấn khích của Hội thánh, là sự Hiện diện của Đức Thánh Linh; nhìn thấy Đức Chúa Trời đã thực hiện lời hứa đang đứng giữa chúng ta, cảm thấy sự Hiện diện của Ngài và thấy Lời Ngài, và thấy Nó được chứng thực. Nó phải ban cho đức tin, để làm cho người què bước đi, người mù nhìn thấy, người điếc nghe được, người câm nói được.

⁵⁵ Tôi đã đứng ở Nam Phi, nơi tôi có khoảng hai trăm ngàn người tại trường đua Durban, và khi họ đã thấy một lần điều đó xảy ra như thế, sau khi giải thích điều đó cho họ, chỉ trong một hình thức êm dịu nhẹ nhàng; và họ đã thấy một điều xảy ra, về điều đó được bày tỏ, và hai mươi lăm ngàn người được chữa lành ngay lập tức. Họ lấy bảy chiếc xe tải, những chiếc xe tải dài như từ *đây*, những chiếc xe sáu- và mười tám bánh như thế, và chất đầy những chiếc nạng cũ và các thứ. Các dân ngoại giáo, mà thậm chí không biết tay phải và tay trái.

⁵⁶ Và ngày hôm sau, Ông Sidney Smith, thị trưởng của Durban, đã gọi cho tôi và nói, “Hãy đi đến cửa sổ của anh, hướng ra Ấn Độ Dương, anh sẽ thấy điều gì đó mà anh chưa bao giờ thấy.” Và đó là cảnh sát hộ tống đi xuống với bảy trong số những xe tải lớn đó, với hàng trăm người đang đi phía sau nó, ngày trước đó ở trong những chiếc cồng và củi và những vật mang mà họ có,

hát, “Chỉ tin mà thôi, mọi sự đều có thể được.” Một tuần trước, ở đó, họ đã chiến tranh với nhau, chiến tranh bản địa. Và ở đó họ đang bước đi, tay trong tay, tay trong tay.

⁵⁷ Tại sao? Họ đã nhận ra Đức Chúa Trời của Thiên đàng đã hiện ra trước họ trong hình thức của Lời Ngài. Còn chúng ta những người Mỹ trí thức ngồi yên. Họ sẽ dấy lên trong Ngày Phán xét và lên án thế hệ này, vì những gì chúng ta đã thấy.

⁵⁸ Nhắc tôi nhớ đến một phụ nữ ở Louisville, Kentucky, cách đây không lâu, có một đứa con nhỏ, đi loanh quanh trong cửa hàng bách hóa bán đồ rẻ tiền. Và cô ấy đang làm những việc nhỏ, cố gắng làm cho nó chú ý, và đứa bé cứ nhìn thẳng ra. Và cuối cùng cô ấy đã nhận được một cái chuông nhỏ, bất cứ điều gì mà sẽ thu hút sự chú ý của một đứa trẻ cỡ đó. Và cô ấy rung chuông, và cậu bé cứ nhìn thẳng vào phía trước. Và cô ấy bắt đầu la hét, và ngã xuống, và một số người đến giúp cô ấy. Cô ấy nói, “Ồ, không, không thể được! Không thể được!”

Nói, “Chuyện gì vậy?”

Nói, “Bác sĩ nói đứa bé đã tốt hơn.”

Nói, “Có chuyện gì với đứa bé vậy, thưa bà?”

⁵⁹ Nói, “Ồ, nó bị co giật cách đây khoảng sáu tháng, nó cứ ngồi yên và nhìn chăm chăm. Cho dù làm gì đi nữa, để thu hút sự chú ý của đứa bé đó, nó sẽ không thu hút sự chú ý của nó, và nó chỉ ngồi và nhìn chăm chăm. Bác sĩ nói với tôi rằng ông nghĩ nó đã tốt hơn. Và tôi đã mang nó xuống đây, để nhận những vật dụng nhỏ mà gây thu hút đứa trẻ đó, và nó không. Nó vẫn ngồi yên và nhìn chăm chăm.”

⁶⁰ Đó là cách giáo hội đang nhận được! Đức Chúa Trời đã lay chuyển mọi lời hứa trong Kinh Thánh, trước họ. Tuy nhiên chúng ta vẫn cứ ngồi và nhìn chăm chăm. Nhìn xem điều gì? “Hãy chỉ cho tôi một dấu hiệu, được không?” Và nó đang diễn ra mọi lúc, ngay xung quanh chúng ta. Mang đến sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, nó phải làm sáng mắt chúng ta. Khi Đức Chúa Trời đã hứa, Ngài đứng bên cạnh lời hứa đó. Vâng, thưa quý vị.

⁶¹ Sau khi Chúa Jê-sus đã chứng minh dấu hiệu Đấng Mê-si của Ngài, rằng Ngài là Đấng Mê-si đó, tuy nhiên đối mặt với tất cả

điều đó, “Hãy chỉ cho chúng tôi một dấu hiệu.” Đấy, họ không nhận ra, họ đang nhìn chăm chăm ngay trước họ. Không phải ở trong họ để tin.

⁶² “Con,” như người mẹ già miền Nam của tôi thường nói, “con không thể lấy máu ra từ củ cải, vì không có gì ở đó.”

⁶³ Họ vẫn không nhận biết Ngài, quá mù quáng bởi những tín điều của họ và—và—và vân vân, mà họ đã có thời đó. Họ không bao giờ biết lời Kinh Thánh về lời hứa, bởi vì những tín điều đã che đậy nó. Những tín điều và truyền thống của họ thời đó đã che đậy lời hứa Kinh Thánh. Nếu họ đã được dạy dỗ theo lời Kinh Thánh, mà điều đó được cho là dấu hiệu đi theo Đấng Mê-si!

⁶⁴ Bao nhiêu người tin rằng Ngài đến trong dấu hiệu thích hợp của Ngài? Chắc chắn, Ngài đã đến, Ngài đến theo lời hứa. Nhưng họ đã được dạy dỗ một tín điều, “Chúng ta tin vào *điều này*, và chúng ta tin vào *điều kia*. Hết thấy họ đều tin vào Đức Chúa Trời. Hết thấy họ...”

⁶⁵ Ngày nay, người Mỹ chúng ta, đặc biệt, chúng ta nghĩ rằng chúng ta sẽ được miễn trừ vì chúng ta xây dựng những nhà thờ lớn, và có những mục sư tốt và các thứ. Hãy nhớ, nếu điều đó là vậy, Đức Chúa Trời không công bằng nếu Ngài nhận chúng ta vào như thế; vì, Ca-in và A-bên, hai người thờ phượng đầu tiên bên ngoài vườn Ê-đen, họ đã xây một bàn thờ cho Chúa, cả hai đều đã dâng của lễ, cả hai đều dâng những món quà, cả hai đều cầu nguyện, nhưng một người đúng và người kia sai. Để ý, chúng ta phải có Lễ thật, và Lễ thật là Lời Đức Chúa Trời, luôn luôn. Bây giờ ngày nay cũng vậy, người ta trở nên quá mù quáng. Họ nói...

Tôi nói, “Anh là—anh là Cơ-đốc nhân chăng?”

⁶⁶ “Ồ, tôi thuộc về một điều nào đó.” Đấy, điều đó không liên quan gì với nó. Tôi không có gì chống lại điều đó, nhưng đó không phải là những gì tôi đang cố gắng nói với anh em. Thuộc về bất cứ giáo hội nào anh em muốn. Nhân mác của bạn không có gì quan trọng.

⁶⁷ Tôi đã nói với mục sư sáng nay. Ở trên Colorado tôi thường cưỡi ngựa đôn súc vật, và vân vân. Và tôi thường ngồi ở đó, chân

tôi vắt ngang qua yên ngựa, như *thế*. Và Hiệp hội Sông Hereford Troublesome thả súc vật ăn cỏ ở Thung lũng Sông Troublesome. Rồi anh em lên đỉnh thung lũng, anh em bắt gặp ngã ba phía đông và phía tây. Tất cả gia súc từ *đấy* trở lên, trong Hiệp hội, ăn cỏ ở ngã ba phía tây; và—và nhóm mà tôi đã đi cùng, thả súc vật ăn cỏ ở ngã ba phía đông. Sau đó họ có hàng rào kéo ra ở đó để giữ gia súc làm tài sản riêng, và lên núi trong suốt mùa hè.

68 Và chúng ta sẽ dòm bầy gia súc lên, bốn hay năm nhãn hiệu khác nhau, tám hay mười nhãn hiệu khác nhau, trên sông, sẽ vây bắt gia súc của chúng ta vào mùa xuân, đưa chúng lên đó. Và tôi thường ngồi đó, chân tôi bắt chéo qua sừng yên, sau khi chúng tôi đã bắt hết gia súc, chúng đều được đóng nhãn và mọi thứ, bắt đầu đưa nó trở lại trên đồng cỏ.

69 Và người kiểm lâm đứng đó. Ông đang đếm chúng khi chúng đi qua. Và tôi để ý có đủ loại nhãn hiệu. Ông Grimes đã nhãn—nhãn—nhãn Diamond Bar, và ngay phía trên chúng tôi có Turkey Track, chúng tôi có Old Tripod, và có những nhãn hiệu khác nhau đi qua đó. Nhưng người—người kiểm lâm đã không để ý đến nhãn hiệu đó. Ông để ý đến túm lông đỏ trong đuôi tai. Không có gì có thể đi trên đồng cỏ đó, để giữ cho các hiệp hội gây giống, để cho gia súc của họ sống đúng để gây giống, không có gì có thể đi trên đó ngoài một loài ngựa Hereford thuần chủng. Nó phải được gắn vào đuôi tai, bằng dấu máu.

70 Đó là cách nó sẽ xảy ra ở sự Phán xét. Ngài sẽ không hỏi tôi có phải là một—một tín đồ Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão không. Nhãn mác gì tôi có sẽ không có ý nghĩa gì với Ngài. Chẳng có gì ngoài một Cơ-đốc nhân được sanh lại, bằng Huyết của Huyết Chúa Jêsus Christ, đó sẽ là những gì sẽ đi vào. Không có gì hơn điều đó sẽ đi vào. Bây giờ chúng ta cần nhớ, hãy nhớ điều đó.

71 Bây giờ, khi Ngài không được nhận biết, quyền năng của Ngài là luôn-...luôn luôn không được bày tỏ, khi Ngài không được nhận biết. Cho dù Đức Chúa Trời đang đứng hiện diện bao nhiêu đi nữa, anh em phải tin điều đó. Chỉ thế thôi.

72 Giống như người phụ nữ bị bệnh băng huyết. Tất cả những người đi ngang qua, và tất cả họ đứng lên, nói, “Ra-bi kia kìa. Đó

là Kẻ tự xưng là một Tiên Tri. Đây là kẻ cuồng tín,” và tất cả như thế.

⁷³ Nhưng điều gì đã xảy ra? Người đàn bà nhỏ bé này bị bệnh mất huyết, và bà đã nghe về Ngài. Và khi bà đi xuống đó, bất kể người nào nói gì, bà đã nhận biết Ngài là Ai. Và bà nói, “Ước gì tôi chỉ có thể chạm vào áo Ngài!” Thấy không?

⁷⁴ Và khi đức tin chân thật đó, vào Đức Chúa Trời, trở nên một điều xác thực đối với bà, nó đã phóng thích điều gì? Nó đã phóng thích quyền năng của Ngài để chữa lành cho bà. Nó đã chạm vào Ngài theo cách như vậy, Ngài quay lại và bảo bà điều gì không ổn với bà, phán, “Đức tin người đã cứu người.” Điều gì đã làm? Đức tin!

⁷⁵ Những người khác đang đứng đó có thể đau ốm hơn bà, nhưng, anh em thấy, bà đã nhận biết sự Hiện diện của Ngài. Bà biết đó là cơ hội của mình.

⁷⁶ Ước gì chúng ta chỉ có thể làm điều đó tối nay, hỡi dân sự! Nếu chúng ta chỉ có thể nhận ra rằng Ngài đang hiện ra với chúng ta trong những buổi nhóm này, vì một mục đích, đó là, để phóng thích những ham muốn của chúng ta mà chúng ta có trong Ngài, cho chúng ta. Nhưng chúng ta phải nhận ra sự Hiện diện của Ngài. Và bây giờ làm thế nào anh em nhận ra sự Hiện diện của Ngài, là khi Lời được hứa cho thời đại *này* được bày tỏ, không phải Lời được hứa của thời đại Môi-se, hay bất kỳ thời đại nào khác, lời hứa của Lời dành cho thời đại *này*!

⁷⁷ Bây giờ chúng ta thấy Ngài đã tiếp tục đi. Và Giai-ru, một người nhỏ bé ở trên đó với một đứa con gái đã chết, nó, ông tin những gì Ngài đã phán là Lẽ thật. Bây giờ hãy nhớ, ông là một thầy tế lễ, và ông đã bị cấm, bởi vì đã được bảo một cách nghiêm ngặt, “bất cứ ai hội hiệp với Ngài sẽ bị đuổi ra khỏi nhà hội.” Ồ, cho dù ông bị đuổi ra ngoài hay không, ông thỏa lòng rằng Đức Chúa Trời hiện diện trong Đấng Christ, và đó là Lời. Và nó đã làm gì? Nó giải phóng cho ông quyền năng phục sinh mà ở trong Ngài; a-men, làm cho sống lại một cô gái đã chết, và được liệm, bởi vì ông nhận biết rằng Đức Chúa Trời ở trong Đấng Christ, và sự Hiện diện của Ngài ở trong nhà ông.

78 Nhưng trong thành phố nơi Ngài được nuôi dưỡng, cùng quyền năng đó đã ở trong Ngài, trong thành phố nơi Ngài được lớn lên, nhưng họ không bao giờ nhận ra Ngài. Sự Hiện diện của Ngài, đối với họ, không có ý nghĩa gì cả; có lẽ là người cuồng tín nào đó. “Những điều này ở đâu? Họ nói với tôi rằng Ngài làm điều này điều kia. Hãy để tôi thấy Ngài làm chúng ở đây.”

79 Anh chị em chưa nghe điều đó sao? “Nếu ở đó...Nhóm ngũ tuần các anh, và các anh những người, mà, các anh tin vào sự chữa lành Thiên liêng chẳng? Đây này là điều này điều kia ở trên đây, hãy cho tôi thấy ông chữa lành cho anh ấy.”

80 Đó là cùng con quỷ già đó, cùng một kẻ đã nói, “Nếu Ngài là Con Đức Chúa Trời, hãy ra lệnh cho những hòn đá này trở nên bánh.”

81 Cũng chính con quỷ đó, khi nó bịt mắt Ngài, chúng đã dùng gậy đánh vào đầu Ngài, và nói, “Bây giờ,” chuyển cây gậy, từ người này sang người khác, và nói, “hãy nói cho chúng tôi biết ai đã đánh Ngài, và chúng tôi sẽ tin Ngài nếu Ngài là một Đấng Tiên Tri.” Ngài không bao giờ. Ngài không làm hề cho bất cứ ai. Vâng.

82 Cùng một kẻ ấy, khi Ngài ở trên thập tự giá, đã nói, “Nếu Người là Con Đức Chúa Trời, hãy xuống khỏi thập tự giá và chứng minh rằng Người là Con Đức Chúa Trời.” Ngài có thể đã làm điều đó.

83 Họ đã dành cho Ngài sự tôn vinh lớn nhất mà Ngài từng có, ở đó, nhưng họ không biết điều đó. Họ nói, “Người đã cứu những người khác; Người không thể tự cứu lấy chính Người.” Nếu Ngài đã cứu chính Ngài, thì Ngài không thể cứu những người khác. Ngài đã ban chính Ngài để Ngài có thể cứu những người khác. Đấy, họ đã không nhận ra sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Chỉ thế thôi.

84 Bây giờ nó phóng thích quyền năng để chữa lành, và điều gì? Nó sẽ giải phóng quyền năng để mở mắt bạn ra để nhận ra Ngài, hoặc làm mù mắt bạn để bạn không bao giờ nhận ra Ngài. Điều gì mở mắt của một người, lại che mắt của người không tin.

⁸⁵ Nhưng, thành phố này, họ không có sự tin chắc nơi Ngài. Tại nhà người Pha-ri-si, ông mời Ngài đến; nơi Si-môn, một người Pha-ri-si, và đã làm một bữa ăn tối lớn, và người Pha-ri-si muốn chứng minh cho họ thấy Ngài không phải là Đấng Tiên tri. Vì vậy ông đã quay lại đó nâng ly và cốc chúc mừng, và tất cả mùi nước hoa hảo hạng đầy nhà.

⁸⁶ Và Chúa Jêsus đã đi vào ngang qua người đầy tớ rửa chân, và đã ngồi xuống đây. Và, dơ bẩn, mùi hôi thối của cánh—cánh đồng trên Ngài đến, nơi những súc vật đã ở dọc theo con đường, và bám vào quần áo của Ngài. Đó là lý do họ rửa chân trong thời của họ.

⁸⁷ Và, anh em thấy đấy, điều đầu tiên, khi anh em được mời đến—đến một nhà ở Palestine, khi họ mang những đôi dép đó, điều đầu tiên họ làm là rửa chân cho anh em, và rồi đưa cho anh em thứ gì đó; để bước đi trên những tấm thảm của họ, những tấm thảm Ba Tư lớn và các thứ, thật đẹp.

⁸⁸ Điều tiếp theo họ đã làm, sau đó họ xúc anh em một ít dầu vào tay anh em. Nó được lấy ra từ một nụ hoa nhỏ được tìm thấy trên núi, nụ hồng. Sau khi hoa hồng tàn, nó để lại nụ và hương thơm thoang thoảng. Và họ—họ bôi nó lên mặt. Và những tia sáng trực tiếp của mặt trời Palestine thật kinh khủng, và, anh em thấy, điều đó tạo ra một mùi. Và—và rồi khi anh em làm vậy, thì người chủ nhà đến cửa và ông ta hôn vào cổ họ và chào đón họ.

⁸⁹ Làm thế nào mà những kẻ hầu đã từng để cho Chúa Jêsus đi qua, mà không rửa chân cho Ngài hoặc—hoặc—hoặc cho Ngài dầu để xúc cho chính Ngài, hay thậm chí chào mừng Ngài?

⁹⁰ Nhưng có một gái điếm nhỏ trên đường phố. Tất cả những tín đồ tôn giáo ở đó bây giờ, cả hội chúng đã không nhận biết Ngài. Và một người đàn bà có tiếng xấu, nàng nhìn qua, có lẽ là cánh cổng, và nàng thấy Ngài đang ngồi như một người không có ai cần đến.

⁹¹ Đó là cách Ngài cũng ở giữa một nhóm các tôn giáo ngày nay, một người không có ai cần đến, không được chào đón, không mong muốn. “Ô uest, bẩn thỉu, thánh quá máu,” họ gọi Điều đó,

“loại—loại người nào đó mà không có tâm trí tỉnh táo của họ; một thầy bói, thần giao cách cảm,” hay một loại tên xấu xa nào đó.

⁹² Và Chúa Jêsus, tôi sẽ nói điều đó trong vài phút, đã phán, “Nếu nói một lời chống lại Con Người, thì sẽ được tha thứ cho các người; nhưng khi Đức Thánh Linh đến mà làm điều tương tự, một lời sẽ không bao giờ được tha thứ cho các người.” Thấy không?

⁹³ Nhưng ở đó người đàn bà tâm thường đó đã thấy Ngài cần được hầu hạ. Và nàng vội vã lao đi thật nhanh, đi và mua lấy một hộp cam tòng đầy dầu. Có lẽ đã mua nó bằng tiền bán dâm của nàng. Nhưng đó là gì? Nàng có thể nghĩ, “Ngài là một—Ngài là một Đấng Thiên Tri. Nhưng ta nhớ một người phụ nữ khác cũng giống như ta, một nhân vật khác giống như ta; bà đã có cơ hội và bà đã nhận biết Ngài, và bà đã được tha thứ.” Ở trên đó ở giếng tại thành Si-khai, tối hôm qua chúng ta đã nói về điều đó. “Và nếu ta chỉ có thể đến với Ngài, ta biết Ngài là Ai, ta sẽ hầu việc Ngài. Nếu những người còn lại, ta không quan tâm họ làm gì. Ta sẽ hầu việc Ngài. Ta sẽ nhận biết Ngài là Con Đức Chúa Trời.”

⁹⁴ Nàng chạy vào. Nàng đến thật gần Ngài, và nàng cảm thấy thật phạm tội. Đó là cách một tội nhân ăn năn thật sự cảm thấy trong sự Hiện diện của Ngài, tội lỗi!

⁹⁵ Và những giọt nước mắt bắt đầu rơi, và nàng đang cố gắng che giấu chúng. Chúng rơi xuống chân Ngài. Nàng định xúc dầu cho Ngài, nhưng những giọt nước mắt rơi trên chân Ngài. Và nàng bắt đầu lau chúng, và—và khóc, và—và lau chúng bằng tay. Và—và bàn chân của Ngài trở nên đầy bụi đất mà đã có ở trên đó; và—và nếu anh em muốn thực sự tin điều đó, với sự hôi thối của những con vật từ con đường mòn, mọi người đều đi cùng một đường mòn. Và nó ở đó, mùi hôi thối trên Ngài, đang ngồi ở đó, và những giọt nước mắt của nàng đang rơi trên chân Ngài, và nàng đang cố gắng lau chúng đi. Và nàng không có khăn lau.

⁹⁶ Vẻ đẹp và danh dự của người phụ nữ là gì? Là mái tóc của nàng. Đó là lý do nhiều chị em phụ nữ ngày nay cắt đi tất cả. Điều đó sai. Nàng—nàng lấy tóc mình và bắt đầu rửa...Chân Ngài, và

lau chúng, mái tóc xinh đẹp của nàng—của nàng, lấy đi mùi hôi thối nơi chân Ngài, trên chính nàng, mang sự sỉ nhục của Ngài. Ô, chao ôi! Đó là khi anh em nhận ra Đấng ở trong sự hiện diện của mình. Thấy không? Các chị em của chúng ta hầu như phải đứng trên đầu của họ, để có đủ tóc để làm điều đó. Vì vậy ở đó nàng đã rửa chân cho Ngài, và lau chúng bằng những sợi tóc trên đầu nàng, và nàng đã hôn chân Ngài.

⁹⁷ Và lão Si-môn đó đang đứng phía sau đó, nói, “Hừ! Hừ!” Ô, tôi có thể thấy ông giận dữ. Ông đã không nhận biết Ngài là Ai. Nói, “Tôi đã nói với anh Ngài không phải là một Tiên tri. Nếu Ngài là một Đấng Tiên Tri, Ngài sẽ nhận ra loại phụ nữ nào ở gần Ngài.”

⁹⁸ Chúa Jê-sus không hề di chuyển bàn chân. Ngài chỉ quan sát nàng. Và nàng đã sợ hãi.

⁹⁹ Rồi sau khi Ngài đã làm xong, nàng làm công việc hầu hạ Ngài, Ngài nhìn qua, phán, “Hỡi Si-môn, Ta có đôi điều muốn nói với ngươi. Ngươi đã mời Ta đến đây. Ngươi đã mang Ta đến đây,” nói cách khác, ông ta đã chuẩn bị sẵn một kế hoạch. “Ngươi muốn tỏ cho mọi người thấy Ta. Ngươi muốn chứng minh rằng Ta không phải là Ta hiện có. Và ngươi, khi ngươi mang Ta đến đây, ngươi nên rửa chân cho Ta, nhưng ngươi không hề. Ngươi nên cho Ta dầu để xức cho đầu Ta, nhưng ngươi đã không. Ngươi không hề hôn chào mừng Ta. Còn người đàn bà này, kể từ khi Ta ở đây, đã rửa chân Ta bằng nước mắt của nàng, và lau chúng bằng—bằng tóc nàng, và cứ hôn chân Ta hoài kể từ khi Ta ở đây. Ta có vài điều nói nghịch cùng ngươi, hỡi Si-môn.”

¹⁰⁰ Rồi Ngài quay lại với nàng. Tôi có thể tưởng tượng thấy nàng đang đứng ở đó, và đôi mắt to xinh đẹp của nàng cứ sáng lên, và khuôn mặt của nàng, và nơi nàng có vết dầu và—và bụi bặm trên đường, trên mặt nàng. Và nàng nghĩ, “Bây giờ mình đã làm sai sao? Mình đã làm sai không?”

¹⁰¹ Ngài phán, “Và Ta nói cùng nàng, ‘tội lỗi của nàng nhiều lắm, đã được tha thứ hết. Hãy đi cho bình an.’”

¹⁰² Đó là gì? Nàng đã nhận biết. Nàng đã nhận biết cơ hội của mình. Thấy không? Nàng đã làm điều đó. Nàng đã hầu việc Ngài. Những người Pha-ri-si đã không làm điều đó. Nàng đã thấy điều

đó và nàng đã nhận biết sự Hiện diện của Ngài, và nó đã làm gì? Nó đã rửa sạch. Nó đã phóng thích điều gì cho nàng? Sự tha thứ. Đã buông tha cho nàng, sự tha thứ tội lỗi của nàng. Nó cũng đã làm gì? Nó cũng phóng thích quyền năng của Đức Chúa Trời, để tỏ cho họ những người không tin kia thấy rằng Ngài là một Đấng Thiên Tri. Ngài biết nàng là ai. Nó cũng phóng thích niềm vui và quyền năng và Sự sống Đời đời. Nó phóng thích điều đó.

¹⁰³ Nhưng kẻ đã khiến một cái đinh to lớn để đóng vào đôi chân quý báu đó, ông ta không hề nhận ra sự Hiện diện của Đức Chúa Trời trong Ngài. Ông cũng muốn Ngài làm trò lừa bịp rẻ tiền nào đó cho ông, một trò tiêu khiển nào đó.

¹⁰⁴ Đó là những gì thế gian cần, ngày nay, là một đám người thích tiêu khiển. Nó không muốn có Phúc âm. Họ muốn được tiêu khiển.

¹⁰⁵ Và Phi-lát nói, “Ta muốn xem Ngài làm phép lạ nào đó, hay điều gì đó giống như thế. Hãy mang Ngài đến đây.” Ngay trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, và đã từ chối Nó, bởi vì (điều gì?) rằng ông tôn trọng ý—ý kiến của công chúng hơn là ông cảm kích việc có cơ hội ở trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Điều gì đã xảy ra? Người đàn bà đã được tha thứ, và được ban cho Sự sống Đời đời; nhưng ông đã mất trí và phát điên, và tự tử bằng cách trâm mình chết ở Thụy Sĩ.

¹⁰⁶ Bây giờ, để ý, vì vậy bị cuốn theo quan điểm phổ biến của thời đó, rằng, “Ngài là Bê-ên-xê-bun; Ngài chỉ là một kẻ giả tạo; thật sự không có gì với Ngài,” ông, ông đã làm gì? Ông đã đánh mất nó, ông đã đánh mất cơ hội của mình, trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, ông có thể đã được tha thứ. Ông nói, “Ta có quyền đóng đinh Người. Ta có quyền phóng thích Người.”

¹⁰⁷ Ngài phán, “Các ngươi không có quyền phép trừ khi điều đó đến từ Cha Ta.” Ông nên biết, nếu ông đã biết Kinh Thánh. Và ông, là một người Do Thái, nên biết điều đó. Nhưng, anh em thấy đây, những truyền thống đã được dạy ông không đúng. Đó là cách nó xảy ra ngày nay. Ước gì ông chỉ được dạy dỗ đúng đắn! Nếu người đó tin những gì Kinh Thánh đã nói! Nhưng truyền thống của ông đã đẩy ông ra khỏi nó.

¹⁰⁸ Ngày nay cũng vậy. Người ta muốn nhận lấy Phúc âm thật, nơi Đức Thánh Linh đang đến, và quyền năng và sự vinh hiển của Đức Chúa Trời buông tha tội nhân khỏi tội lỗi và làm cho họ được tự do, và làm phép báp-têm cho họ trong Đức Thánh Linh, và chữa lành người đau, và tỏ ra những dấu kỳ phép lạ, và nhiều người sẽ bỏ đi, nói, “À! Vậy thì anh em biết hội thánh của tôi tin gì không? ‘Điều đó vô lý!’” Thấy đó, anh em đang đánh mất; anh em đang bán quyền thừa kế của mình. Một Ê-sau khác!

¹⁰⁹ Rất nhiều người có được cơ hội giống như vậy ngày hôm nay, để đứng trong sự Hiện diện của Ngài như họ đã làm lúc đó. Và vẫn còn, bởi vì dư luận quần chúng, họ bác bỏ Nó. Hãy đứng trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời! Tôi tự hỏi, thưa bạn, tối nay, nếu chúng ta là những Cơ-đốc nhân, trong sự Hiện diện của Ngài, và bị đau ốm, nếu chúng ta không từ chối cơ hội được chữa lành bởi chỉ tin Ngài? Chúng ta là những người tuyên bố tin Ngài, mà không nhận ra sự Hiện diện thực sự của Ngài, những gì Ngài đã hứa thực hiện ngày hôm nay.

¹¹⁰ Được chứng thực bởi lời hứa dành cho thời đó, Chúa Jê-sus đang quở trách thế hệ đó vì đã không tin dấu hiệu Đấng Mê-si của Ngài. Chúng ta thấy điều đó ở đây, Ngài đang quở trách họ. Gọi Ngài là Bê-ên-xê-bun! Họ muốn Ngài làm dấu hiệu của Môi-se, có thể, mở Biển Đỏ. Họ thật sự muốn Ngài làm dấu hiệu của Đa-vít, chiếm lấy ngai vàng và chính quyền. Nhưng không có lời Kinh Thánh nào nói rằng Ngài sẽ làm điều đó. Ngài là một Đấng Tiên Tri. Ngài đang đến, Nhà Vua. Ngài là Đấng Tiên Tri lúc đó, và Ngài đã làm dấu hiệu mà Đức Chúa Trời đã phán Ngài sẽ làm trong thời của họ, và họ vẫn muốn Ngài làm dấu hiệu nào đó để làm họ vui lòng. Thấy không?

¹¹¹ Và tôi cứ tự hỏi nếu chúng ta không quá nhìn về phía trước cho điều gì đó đúng bởi chúng ta. Tự hỏi liệu nó có thể giống như vậy không, nếu chúng ta có thể bỏ qua cơ hội của mình? Hãy nhớ, như những hình bóng cũ, những hình bóng không bao giờ có thể bị phá bỏ. Dấu hiệu cuối cùng, theo Chúa Jê-sus, Ngài phán, “Như đã xảy ra trong thời Sô-đôm, cũng sẽ xảy ra trong những ngày mà Con Người,” không phải Con Đức Chúa Trời bây giờ, “khi Con Người được bày tỏ.” Hãy nhìn vào đây nơi nó đang

được đặt để ngày hôm nay! Thưa các bạn, tôi có thể nói với các bạn một số điều ở đây mà không đúng cho tôi nói với các bạn, nhưng nó sẽ làm các bạn giật mình.

112 Tôi muốn hỏi anh em một câu hỏi ngắn trong khi chúng ta dừng lại, trước khi chúng ta tiếp tục với buổi nhóm này, chỉ vài phút. Tôi tự hỏi tôi có thể hỏi anh em điều này không.

113 Bất cứ ai cũng biết rằng thế gian, về mặt địa vị, mọi thứ đang sẵn sàng trong trật tự cho sự Đến của Ngài. “Động đất ở nhiều nơi; mặt trăng đang hóa ra máu, hay núi lửa đỏ ở khắp cả, bao phủ nó,” như Chúa Jêsus đã phán hãy coi chừng dấu hiệu đó trong những ngày sau rốt; “biển gào thét, lòng người thất kinh vì sợ hãi, và bối rối về thời gian, sự sâu não giữa các dân.”

114 Hãy nhìn sự băng hoại đang hành động ngày nay! Hãy nhìn xem điều đó ngày nay, sự gia tăng bốn mươi phần trăm ở California, về những người đồng tính luyến ái, những tình cảm tự nhiên đã mất đi rồi.

115 Hãy nhìn vào...Hãy nhìn xem ngày hôm nay, cách mà nhiều người muốn ở lại nhà, mà tự xưng họ là những Cơ-đốc nhân, và lắng nghe những nhân vật như Pat Boone, Elvis Presley, Ernie Ford, và những người hát thánh ca vào Chúa nhật; và nhìn xem họ các thứ, họ nhìn họ hôn phụ nữ, và các thứ ở ngoài đó.

116 Khi mà, không người đàn ông nào nên hôn một người nữ cho đến khi anh ta kết hôn với cô ấy. Đó là tuyến nam và nữ giao nhau. Hãy để nó ở bất cứ nơi nào nó có thể là, nó sai. Nó có khả năng là một hành động tình dục. Khi các tuyến nam và nữ chạm vào nhau, đó là một hành động tình dục. Và nó đã làm cho...Một người đàn ông hôn vào miệng một người đàn ông, nó sẽ làm cho anh ta nôn mửa, hay một người đàn bà hôn một người đàn bà. Tại sao nó khác biệt? Đó là một—đó là một hành động tình dục, một cách tiềm tàng. Đúng vậy. Một hình bóng về Đấng Christ hôn Nàng Dâu của Ngài, đấy. Các bạn không bao giờ nên làm điều đó.

117 Nhưng hãy nhìn vào nó ngày hôm nay, tất cả những bộ phim này và các thứ, và một tập đoàn lớn về hôn hít và ôm ấp. Và nó hoàn toàn hầu như tà dâm công khai, ở mọi nơi, và người ta mù

đến nỗi họ không nhìn thấy nó. Đúng! Mọi thứ đều ở trong tình trạng Sô-đôm, dân Sô-đôm khắp nơi, như Kinh Thánh đã nói.

118 Rất nhiều điều, hãy nhìn xem trong những ngày này, những gì Ngài đã phán sẽ xảy ra! Hãy nhìn vào những lời hứa mà Ngài đã hứa, sẽ xảy ra ngày hôm nay. Và rồi xem xét nó, về những gì đang diễn ra, và thấy chúng ta đang ở đâu, rồi anh em thấy liệu Ngài có còn ở trong Lời Ngài hay không.

119 Họ muốn thấy dấu hiệu của Môi-se, dấu hiệu của Đa-vít. Điều đó không dành cho thời đại của họ; nó đã được hứa cho thời đại của Môi-se và thời đại họ. Lời hứa dành cho thời đại này phải ứng nghiệm. Ngài đã tỏ cho họ thấy rõ ràng, Ngài, bằng lời Kinh Thánh, và mời họ tra cứu Kinh Thánh, để thấy họ đang sống trong thời đại nào.

120 Ngài đang làm điều giống như vậy ngay bây giờ! Hãy tra xem lời Kinh Thánh, anh em những người tin Kinh Thánh. Điều gì được cho là xảy ra ngay tại đây trước khi Ngài Đến?

121 Hãy nhìn thế giới, trong vị trí của nó; vậy thì, đó là thế giới. Hãy nhìn xem hội thánh, nó ở đâu. Hãy nhìn xem nó ở đâu, “sa sút, hăm hăm, Lao-đi-xê, bỏ Lời ra ngoài.” Toàn bộ sự việc đang đi vào hội đồng lớn của các giáo hội, Hội đồng Giáo hội Thế giới, hình thành dấu hiệu của con thú; mà Kinh Thánh tuyên bố là sai, và tất cả những điều đó, và tuy nhiên những người Tin Lành đang lái ngay vào đó, đâm đầu vào, mà không biết lời Kinh Thánh. Thật truyền thống của họ! Ồ, họ đang muốn có một—một—một người có quyền lực, và họ sẽ có được một người. Họ sẽ thấy rằng họ có được điều đó.

122 Ngài đã, nhìn xem, nhưng Chúa Jêsus đã tuyên bố một cách hoàn hảo chính Ngài là Ai, và đã chứng minh cho họ thấy Ngài là Ai, trong thời đại của Ngài.

123 Và ngày nay cũng vậy! Bây giờ hãy xem, chúng ta hãy lấy bối cảnh đó của Lu-ca 17, “Như đã xảy ra trong thời Sô-đôm.” Hãy nhìn thế gian, nhìn xem hội thánh, một tình trạng Sô-đôm! Hãy nhìn xem Lót đã ở đâu; khi những người đó thậm chí đã cố gắng để—cố gắng đẩy cửa vào, với những thiên sứ này, những người đàn ông này.

124 Để ý, nhìn vào đây. Ở đó có...Nhìn xem, Áp-ra-ham đã ở trên núi. Ông không ở Sô-đôm. Đó là một hình bóng.

125 Luôn luôn có ba hạng người trong một sự nhóm họp tôn giáo: những người tin, những người giả tin, và những người không tin. Luôn luôn ba! Và họ ở đó, đó là người Sô-đôm không tin; Lót là tín đồ thật; và Áp-ra-ham, Hội thánh được chọn.

126 Bây giờ, hãy xem những sứ giả của họ trong thời đó. Hai sứ giả đi xuống và rao giảng cho Sô-đôm. Họ không làm phép lạ nào, chỉ đánh họ mù. Sự rao giảng về Lời làm điều đó.

127 Nhưng hãy xem Thiên sứ này đã làm loại phép lạ gì đã ở lại với Áp-ra-ham. Ngài đã quay lưng Ngài lại. Và bảo Áp-ra-ham tên của ông đã được thay đổi; đã gọi ông là “Áp-ra-ham” thay vì Áp-ram. Ông không thể có con cho đến khi tên của ông được thay đổi, Sa-ra cũng vậy. Ngài đã nói cho họ biết tên của họ là gì. Thiên sứ đã nói với họ điều đó. Và Ngài phán rằng Ngài sẽ thăm viếng Sa-ra theo kỳ đã định.

128 Và Sa-ra đã cười về điều đó. Và khi Sa-ra cười...Người quay lưng Ngài lại, Người ấy đang ăn thịt con bê, và uống sữa bò, và ăn bánh; một Người, bụi bặm trên áo Ngài, một lữ khách, là Chính Đức Chúa Trời. Và Áp-ra-ham đã nhận ra điều đó bởi vì Ngài biết những ý tưởng ở trong lòng Sa-ra đằng sau Ngài. Phán, “Tại sao Sa-ra tự nói trong lòng, ‘Làm sao những điều này có thể xảy ra?’ Có điều gì quá khó đối với Đức Chúa Trời chẳng?” Thấy không? Và Sa-ra chạy ra và chối điều đó. Ngài phán, “Có, nhưng người đã cười.” Bây giờ, Ngài ắt đã lấy đi mạng sống của Sa-ra ngay tại đó, vì bà không tin, nhưng, hãy xem, bà là một phần của Áp-ra-ham.

129 Và sự không tin của chúng ta vào sự bày tỏ vĩ đại của Ngài trong thời đại này; chúng ta là một phần của Đấng Christ. Ngài chỉ, thấy đó, chúng ta—chúng ta thì, đấy, của chúng ta...Ngài—Ngài phải giữ nó.

130 Bây giờ, để ý, chưa bao giờ có một lần nào trong lịch sử của thời đại hội thánh...Và tôi biết về một nhà nghiên cứu chân thật mà tôi đang nói chuyện, một nhà sử học. Chưa bao giờ có. Tôi muốn yêu cầu bất cứ học viên nào của Kinh Thánh nói cho tôi

biết một người đã từng được sai đến thời đại hội thánh, trong hội thánh này kể từ khi Đấng Christ bị đóng đinh, một chức vụ toàn cầu, mà tên của người ấy tận cùng bằng h-a-m, giống như Á-p-r-a-h-a-m, cho đến ngày nay. Sankey, Finney, Moody, Knox, Calvin; nhưng bất cứ nơi nào có một G-r-a-h-a-m trước đây, Billy Graham, nhà truyền giáo vĩ đại ở ngoài đó với các giáo phái ở Sô-đôm chẳng? Không bao giờ. Có một Oral Roberts hiện đại ở ngoài đó với những người Ngũ Tuần, điều tương tự. Anh em có biết điều đó không?

¹³¹ Nhưng, h-a-m! Bây giờ, G-r-a-h-a-m chỉ có sáu chữ cái, nhưng Á-p-r-a-h-a-m là bảy chữ cái. Sáu là số của con người, tổ chức của con người, việc làm của con người; nhưng Á-p-r-a-h-a-m là bảy chữ cái. Bây giờ để ý, trong Hội thánh, được chọn, được kéo ra, không phải những giáo phái kia, nhưng Hội thánh được chọn để đứng ra, nó cũng phải có được một sứ giả, trong những ngày sau rốt này.

¹³² Điều gì đang xảy ra dưới đó? Điều gì đang xảy ra ở đây? Hãy so sánh nó với những gì Chúa Jêsus đã phán. Chưa bao giờ trong lịch sử chúng ta đã từng ghi lại. Và những dấu hiệu giống như vậy sẽ được thực hiện! Các bạn há không nhận ra, thưa các bạn, và nhận ra đó là Đức Chúa Trời giáng xuống trong Phúc âm, trong dân sự Ngài, đang bày tỏ chính Ngài sao? Các bạn không thể nhận biết thời đại chúng ta đang sống sao? Chúng ta đã tự vỗ tay một chút, chơi đàn piano, và đọc thuộc lòng *điều này*, và— và tránh xa Lời, cho đến nỗi chúng ta bị mù với điều đó chẳng? Chắc chắn chúng ta không. Chúng ta hãy nhận biết thời đại mà chúng ta đang sống.

¹³³ Phi-e-rơ, Na-than, hay đúng hơn là, Na-tha-na-ên, và người đàn bà, họ nhận ra điều đó. Họ, họ—họ đã nhận biết dấu hiệu của Ngài, dấu hiệu Đấng Mê-si.

¹³⁴ Bây giờ cũng giống như những điều này tôi đang nói. Rồi đến thời đại này, Chúa Jêsus phán...Bây giờ hãy xem, Ngài đang nhắc lại bây giờ, nói với họ về một thời đại. Đức Chúa Trời, trong bất cứ thời đại nào, khi Ngài ban Sứ điệp của Ngài, là Lời Ngài, và xác nhận Nó cho thời đại đó; những người mà tin Nó, đó là một

thì giờ tuyệt vời cho họ; những người mà không tin Nó, đã đi vào sự hỗn loạn. Nó luôn luôn như vậy.

135 Giống như trong thời Chúa Jêsus, cũng giống như vậy. Hãy xem Ngài đang đứng đây bây giờ. Ngài phán, “Như việc đã xảy ra trong thời Giô-na, trong Giô-na; vì như Giô-na đã ở trong bụng cá voi, ba ngày đêm, thì Con Người cũng vậy.”

136 Ngài phán, “Một dòng dõi gian ác và gian dâm sẽ tìm kiếm một dấu lạ.” Bây giờ anh em biết tôi nghĩ Ngài đang làm gì không? Ngài đang nói tiên tri, “Một dòng dõi gian ác và gian dâm.”

137 Tôi tự hỏi liệu có người nào trong tâm trí đúng đắn của mình có thể phủ nhận rằng chúng ta không đang sống trong một thế hệ gian dâm và yếu đuối, khi những người đồng tính luyến ái, sự trụy lạc! Và tỷ lệ ly dị ở Mỹ cao hơn bất kỳ quốc gia nào khác trên thế giới. Và cả thế giới đã đi vào sự hỗn loạn của nó. Ba trong bốn cặp, gần như, là ly dị; trong vòng, lấy toàn bộ trong vòng mười năm hôn nhân. Thấy không? Hãy suy nghĩ về điều đó! Ly dị, kết hôn lần nữa và kết hôn lần nữa, ly dị và kết hôn lần nữa. “Họ đã ăn, uống, cưới những người vợ và gả.” Hãy nhìn vào thời đại chúng ta đang sống. Khi nào nó đã từng ở trong tình trạng hỗn loạn như vậy?

138 “Một dòng dõi gian ác và gian dâm sẽ tìm kiếm một dấu hiệu,” để ý, và họ sẽ nhận được một dấu hiệu. Gì vậy? Dòng dõi này. “Vì như Giô-na đã ở trong bụng cá voi, ba ngày đêm, Con Người phải ở trong lòng đất ba ngày đêm.” Dòng dõi gian ác và gian dâm đó sẽ nhận được dấu hiệu gì? Dấu hiệu của sự sống lại.

139 Và ngày nay, sau hai ngàn năm, chúng ta vẫn thấy Chúa Jêsus Christ trong quyền năng phục sinh của Ngài, đang đứng giữa chúng ta, làm những điều mà Ngài đã làm và hứa sẽ làm. “Một dòng dõi độc ác và gian dâm sẽ tìm kiếm một dấu hiệu, luôn luôn muốn ‘chỉ cho tôi *điều này*, và nếu anh em có thể làm *điều này* và làm *điều này*.’ Họ sẽ có được điều đó, dấu hiệu của sự sống lại.” Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi; Lời được bày tỏ, đang ở giữa chúng ta. Thật chúng ta nên cảm ơn Đức Chúa Trời vì dấu hiệu vĩ đại của Ngài!

140 Để ý Ngài nhắc đến điều gì khác ở đó. Ngài phán, “Và như nữ hoàng phương nam sẽ dậy lên,” đó là nữ hoàng Sê-ba. Hãy lắng nghe kỹ bây giờ.

Nữ hoàng phương nam sẽ đứng lên trong sự phán xét với dòng dõi này, và sẽ lên án nó: vì người từ nơi cùng trái đất đến nghe lời khôn ngoan của Sa-lô-môn; và, đây này, có một người tôn trọng hơn Sa-lô-môn đang ở đây.

141 Để ý, chúng ta hãy tham khảo điều đó, một vài phút. Ngài đang đọc Kinh Thánh giống như chúng ta đã đọc, về Giô-na, và Ngài đang đọc về Sa-lô-môn. Bây giờ, khi thời đại của Sa-lô-môn đến, ông có một—ông có ân tứ phân biệt. Và tất cả mọi người, cả đất nước, đã tin điều đó. Mọi người đều một lòng một dạ. Mọi người đều tin điều đó.

142 Nếu mọi người, tối nay, nếu tất cả nước Mỹ, sẽ quay trở lại với Đức Chúa Trời và tin Đức Chúa Trời, đó là sự đảm bảo tốt nhất mà chúng ta có, nó sẽ là nơi ẩn tránh mọi quả bom và mọi thứ khác.

143 Không ai đánh lừa được Sa-lô-môn. Họ sợ ông bởi vì ông là một người có ân tứ. Và dân sự đã tin ông như vậy, ông đã được Đức Chúa Trời sai đến, cho đến nỗi họ tôn ông làm vua của họ. Tất cả các nước đều kính sợ họ; không phải vì quyền lực quân sự của họ, nhưng bởi vì Đức Chúa Trời đã ở cùng họ.

144 Và nếu dân tộc này tuyên bố là Cơ-đốc giáo, nếu có thể thôi, tất cả họ với nhau, bám lấy ân tứ vĩ đại này đã được ban cho chúng ta trong những ngày sau rốt này, Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời ở trên Hội thánh. Không phải tín điều. Thánh Linh của Đức Chúa Trời! “Chẳng phải bởi quyền phép, chẳng phải bởi năng lực, bèn là bởi Thần Ta,” Đức Chúa Trời phán. Đức Thánh Linh, Chúa Jêsus Christ trong hình thức Thánh Linh, ở trên chúng ta, “hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi,” làm cho Lời này sống như những gì Ngài đã phán Nó sẽ làm. Hãy theo dõi kỹ bây giờ.

145 Ô, tin tức đã đi khắp thế giới! Họ không có ti-vi và ra-đi-ô, và các thứ trong thời của họ, vì vậy điều đó đã đi từ miệng đến tai. Và sau một thời gian ngắn những đoàn lữ hành lớn lao thẳng xuống

Sa mạc Sahara, mà là một chuyến đi dài ba tháng từ Palestine xuống nơi bà đã sống. Và đức tin đến bởi (điều gì?) nghe, nghe Lời Đức Chúa Trời. Và bà đã nghe về buổi nhóm lớn này mà họ đã có ở trên đó, và bất cứ lúc nào một đoàn lữ hành đến từ con đường đó, bà sẽ hỏi, “Các người đã, các người đã đi qua xứ Palestine không?”

“Vâng.”

“Ồ, còn điều đó thì sao?”

146 “Ồ, nó—nó vượt xa bất cứ điều gì! Bà chưa bao giờ thấy sự phân biệt như vậy. Và nó giống như một vị thần đang ngồi ở đó. Đức Chúa Trời của họ được tượng trưng trong một người tên là Sa-lô-môn.”

147 “Ồ, ‘đức tin đến bởi sự nghe.’ Lòng của nữ hoàng nhỏ bé bắt đầu ưa muốn đi lên và tìm hiểu về điều đó. Đây, bà đã được định trước với Sự sống.

148 Để ý bây giờ, điều đầu tiên phải làm bây giờ, bà là một người ngoại giáo, bà phải đi xin phép thầy tế lễ của mình, để đi. Vì vậy tôi có thể tưởng tượng thấy bà đi đến thầy tế lễ của mình, và nói, “Thưa cha thánh, tôi nghe nói họ đang có một cuộc phục hưng lớn ở trên—ở xứ Palestine. Tôi muốn được phép đi lên và chính tôi nhìn thấy.”

149 “Này, con của ta, vậy thì con không muốn bị lẫn lộn vào một số...Rất cuộc, chúng ta không hợp tác trong sự phục hưng đó, vì vậy con—con không thể đi được. Đây, đó chỉ là một đám vô nghĩa. Chẳng có—chẳng có gì với nó cả. Người ta tuyên bố họ đã đi qua Biển Đỏ, và họ đã làm tất cả *điều này, điều kia*. Chẳng có gì với nó. Nếu có điều gì giống như thế xảy ra, nó sẽ xảy ra ngay tại đây trong nhà thờ của chúng ta.” Chúng ta vẫn có những người ngoại giáo.

150 Vì vậy chúng ta thấy rằng bà bắt đầu đói khát. Bà nói, “Nào hãy xem,” bà nói, “người ta nói với tôi, rằng, ‘Đức Chúa Trời của họ ở trên đó được tượng trưng trong một con người, và sự khôn ngoan của người đó vượt xa bất cứ điều gì. Sự phân biệt của người đó thật tuyệt vời.’”

“Ồ, chẳng có gì với điều đó.”

Bà nói, “Nhưng tôi—tôi có thể...”

151 “Ồ, kìa, con là nữ hoàng, con không thể bị liên kết với một đám người như thế. Đó là, con không thể làm điều đó. Đám người đó, được cả thế giới biết đến như những kẻ cuồng tín tôn giáo. Con không thể làm điều đó.”

152 Nhưng, anh em thấy đấy, khi Đức Chúa Trời đến giải quyết với tấm lòng con người, sẽ không có gì ngăn cản được điều đó. Chồng, vợ, con cái, mục sư, không gì khác có thể ngăn cản điều đó khi một người thực sự đói khát Đức Chúa Trời. Họ sẽ đi, dù sao đi nữa. Vì vậy bà đã sẵn sàng, sẵn sàng đi.

153 “Ồ, ông ấy hẳn nói, “Ồ, ta sẽ chỉ ban cho con...Ta sẽ—ta sẽ phải dứt phép thông công con khỏi sự thông công của chúng ta.”

154 “Ồ, cha có thể làm điều đó. Tôi sẽ đi, dù sao đi nữa. Tôi sẽ tự tìm hiểu về tất cả điều này, và hiểu.”

155 Bà đã mang đến những cuộn giấy da và bà đã đọc những gì Đức Giê-hô-va sẽ là, về các tiên tri của Ngài và những gì ông phải làm, cách mà Lời của Đức Chúa Trời sẽ bày tỏ, làm thế nào Lời sẽ biết những điều này khi nó được đại diện, ẩn mình trong xác thịt con người, những gì nó sẽ làm. Và bà đã đọc tất cả những điều này.

Vì vậy tôi nghe người ấy nói, “Ồ, hãy xem, quyển sách của chúng tôi nói *điều này*,” người ấy nói.

156 “Vâng, hãy xem, tôi...bà cố-cố-cố của tôi đã đứng trước họ những hình tượng giống như vậy. Bà đã đứng và cầu nguyện, ngày này qua ngày khác. Nó không hề có một cử động nào, một lời lẩm bẩm, hay điều gì khác. Và tôi mệt mỏi, hình thức cũ kỹ này. Tôi muốn đi xem thử có một Đức Chúa Trời hằng sống không.” Thật tệ là chúng ta không có nhiều nữ hoàng giống như vậy ngày nay.

157 Vì vậy bà đã sẵn sàng để đi. Bây giờ khi bà đến chỗ này nơi bà phải đi, bây giờ, hãy nhớ, bà đã gặp khó khăn lớn. Thật không dễ khi nó xảy ra với các bạn. Bây giờ để ý những gì bà phải làm.

158 Đây là một điều khác tôi muốn nói, không muốn bỏ qua. Bà nói thế này, “Tôi sẽ đi lên đó, và tôi sẽ lấy một số tiền. Tôi sẽ mang

theo một số món quà nào đó. Và nếu nó là sự thật, tôi sẽ ủng hộ nó. Nếu đó không phải là sự thật, thì tôi có thể mang tiền về.”

159 Người đàn bà đó có thể dạy những người Ngũ Tuần. Vàng, thưa quý vị. Chu cấp những thứ ngoài kia mà cười cợt và làm trò cười về sự chữa lành Thiên liêng, và tuy nhiên anh chị em ủng hộ các chương trình phát thanh thay vì hội thánh của chính mình, đúng thế, và cười nhạo và làm trò cười về chính những điều anh chị em tin vào.

160 Nhưng bà nói, “Tôi sẽ nhận lấy điều đó. Và nếu nó không đúng, tôi có thể mang nó trở về.”

161 Bây giờ hãy nhớ, với tất cả sự giàu có này ở trên đó, trên những con lạc đà này. Và bây giờ hãy nhớ, những người cưỡi ngựa của Ích-ma-ên là những tên cướp sa mạc, đã ở ngoài đó. Thật là một điều dễ dàng xảy ra để họ rơi vào—vào con mồi này, và, ồ, họ sẽ giết vài hoạn quan đi theo với bà, và lấy số tiền đó và bỏ đi.

162 Nhưng có điều gì đó về nó, khi bạn thực sự quyết tâm, và Đức Chúa Trời đang bày tỏ chính Ngài, anh chị em quyết tâm nhìn thấy Đấng Christ, không có nguy hiểm nào trước mặt anh chị em. Anh chị em thậm chí không để ý chút nào! Bác sĩ nói bạn sẽ chết, bạn thậm chí không nhận thấy điều đó. Khi bạn đang quyết tâm, bạn biết có điều gì đó ở đó.

163 Điều gì đó sâu thẳm trong lòng bà, đang bùng cháy, đức tin nơi Đức Chúa Trời này! [Băng trống—Bt.]...ba tháng để đi qua Sa mạc Sahara. Không phải trong một chiếc Cadillac có máy lạnh. Không, không. Bà đã mất ba tháng băng qua Sa mạc Sahara, có thể đi vào ban đêm, đọc những cuộn giấy, trong ốc đảo vào ban ngày, cho đến khi bà đến.

164 Bây giờ, không lạ gì Chúa Jêsus đã phán bà sẽ đứng trong những ngày sau rốt và lên án thế hệ này, vì một số người trong họ không muốn bước đi qua đường phố; và một Đấng vĩ đại hơn Sa-lô-môn ở đây, Đức Thánh Linh chính Ngài. Thấy không? Không có gì ngạc nhiên khi bà sẽ đứng lên trong những ngày sau rốt và lên án thế hệ này!

¹⁶⁵ Hãy xem, cuối cùng bà đã đến. Bà không đến như nhiều người, một số người sẽ đến với một buổi nhóm lạ. Bà đến và dắt theo những con lạc đà của bà, và đi vào trong sân, dựng lều của mình, và bà sẽ ở lại đó cho đến khi bà được thuyết phục.

¹⁶⁶ Hầu hết mọi người sẽ đến, ngồi có lẽ năm phút, có lẽ hai mươi lăm. Ngay khi nhà truyền giáo hay người nào đó nói điều gì đó trái ngược với những gì bà—bà nghĩ rằng tín điều của mình nói, hay là của bà, tín điều của ông nói, họ ra đi. Đấy, thậm chí không phải cách cư xử. Không ngạc nhiên khi bà sẽ lên án thế hệ này; bà đến ở lại cho đến khi bà được tin chắc.

¹⁶⁷ Tôi có thể tưởng tượng buổi nhóm đầu tiên sáng hôm đó, khi tất cả các tiếng kèn vang lên, Mục sư Sa-lô-môn đi ra. Bà có thể đang ngồi ở phía sau. Bà nói, “Bây giờ chính tôi sẽ thấy. Tôi biết Đức Giê-hô-va được cho là vậy. Con người có thể tuyên bố, nhưng tôi sẽ tìm ra.” Vì vậy bà ngồi ở đó ngày hôm đó và bà quan sát, và bà thấy mọi người đang đến bực giảng. Bà đã thấy sự phân biệt đó là hoàn hảo.

¹⁶⁸ Cuối cùng, chúng ta hãy nói thể cầu nguyện của bà đã được gọi, mà có lẽ không phải, nhưng thì giờ của bà để đến trước Sa-lô-môn. Và Kinh Thánh nói, rằng, “Khi người đến đứng trước Sa-lô-môn, Đức Chúa Trời đã cho Sa-lô-môn biết mọi bí mật của người. Không có gì che giấu.” Rồi phép lạ đã được thực hiện trên bà.

¹⁶⁹ Rồi bà quay lại với cử tọa, và bà nói, “Tất cả những điều này mà tôi đã nghe là đúng, và nó thậm chí còn vĩ đại hơn tôi đã nghe về.” Thấy không? Ồ, không còn sự sống nào nữa trong bà, bà không thở được, bởi vì đây là một người không biết bà, một người lạ, đã bày tỏ những điều mà bà muốn biết.

¹⁷⁰ Ồ, và Chúa Jêsus đang đứng đó, mà còn trọng hơn cả Sa-lô-môn! Ngài là sự trọn vẹn của bốn tánh Đức Chúa Trời. Ngài là Con Đức Chúa Trời được sanh ra đồng trinh. Ngài đã mặc lấy quần áo trên Ngài, và chính Đức Giê-hô-va đã bày tỏ trong xác thịt. Và ở đây Ngài đang đứng đó trong sự trọn vẹn, và họ nói họ không muốn tin Ngài, một sự phân biệt lớn hơn. Đấy, Ngài là Sa-lô-môn cộng với Đa-vít, cộng với tất cả những người còn lại đều ở trong Ngài. Tất cả các nhà tiên tri đều quyện lại trong Ngài, một đáng trọng hơn Sa-lô-môn.

171 Và đối với ngay cả vào ngày đó, Ngài đã phán, “Nếu các người nói những lời chống lại Ta, Ta sẽ tha thứ cho các người. Nhưng khi Đức Thánh Linh đến, điều đó sẽ lớn hơn bây giờ, và sự định tội nhiều hơn.”

172 Và ở đây chúng ta đứng ngày hôm nay thấy chính Đức Chúa Trời cũng làm điều giống như vậy! Tôi tin bà sẽ sống lại trong Ngày Phán xét và lên án dòng dõi này, bởi vì bà đã ăn năn và tin sứ điệp mà Sa-lô-môn đang rao giảng, và tin vào Đức Chúa Trời. Bà đã thấy điều gì đó có thật.

173 Anh em biết đấy, nan đề ngày nay là gì, có nhiều người, nhiều người, với những người thuộc về và chỉ đi nhà thờ và có một tín điều, đấy, họ đã thấy quá nhiều chỉ là giả dối, thật quá nhiều những bức tượng như vậy, và rất nhiều những tòa nhà to lớn đẹp đẽ. Và—và, chúng ta, chúng ta đừng—chúng ta đừng bao giờ để bản thân rơi vào loại thịnh nộ đó. Đấy, Đức Chúa Trời không ngự trong những tòa nhà lớn; Ngài ngự trong lòng bạn. Đấy, Đức Chúa Trời không ở trong sự giáo dục trí tuệ; Ngài ở xa nó. Ngài ngự trong sự khiêm nhường, trong lòng anh chị em.

174 Ngài ngự trong Lời Ngài, và Lời Ngài đi vào lòng anh chị em và tự Nó nói ra, và tuyên bố. Ngài thông giải Lời của Chính Ngài qua anh chị em. Ngài đang cố gắng tìm người nào đó mà Ngài có thể nắm giữ, để tỏ cho thấy rằng Ngài vẫn là Đức Chúa Trời. Thấy không? Và Ngài là, Ngài sẽ làm điều đó nếu Ngài có thể thật sự có được người nào đó mà Ngài có thể nói chuyện với. Nếu Ngài có thể kiếm được một người đàn bà khác bị bệnh băng huyết, Ngài vẫn có thể phán điều tương tự. Ngài vẫn có thể làm điều tương tự, tỏ cho biết, tuyên bố. Chúng ta đang ở trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, mà không nhận biết Nó.

175 Nhắc lại một câu chuyện nhỏ. Tôi có thể đã nói điều đó với anh em một lần, tôi không biết. Nó sẽ liên quan tới ngay bây giờ. Như tất cả các bạn đều biết, tôi—tôi đi săn những con thú lớn. Và tôi đã ở trên rừng phía bắc, thường đi lên đó săn bắn, mọi lúc. Và tôi có một người bạn ở trên đó tên là Bert Call. Anh ấy là một thợ săn giỏi, gần như lai da đỏ Anh-điêng. Không bao giờ phải lo lắng về anh ta, anh ta sẽ không bị lạc đường. Và chúng tôi thực sự là những người bạn thân, nhưng đó là người độc ác nhất, trong

thâm tâm, tôi từng thấy. Anh ấy thật sự không có tấm lòng chút nào. Anh ta thường bắn những nai con nhỏ, đó là những nai con nhỏ, thật làm cho tôi cảm thấy tồi tệ. Và anh ta sẽ nói, “Ồ, các thầy giảng các anh là những người nhất gan. Billy, anh sẽ là một thợ săn giỏi nếu anh không phải là một thầy giảng.” Nói, “Anh quá nhất gan.”

Tôi nói, “Bert, đó không phải là nhất gan.”

¹⁷⁶ Vậy thì, giết một con nai nhỏ thì được thôi nếu luật pháp nói vậy. Áp-ra-ham đã giết một con bê và nấu cho Đức Chúa Trời ăn. Không phải là kích thước của nó hay giới tính của nó.

¹⁷⁷ Nhưng thật là độc ác với điều đó, và anh ta chỉ bắn chúng những nai con và chỉ cười phá lên, làm trò cười bởi vì tôi cảm thấy tồi tệ về điều đó.Ồ, vậy thì, anh ta—anh ta đã làm điều đó.

¹⁷⁸ Và tôi đã đi lên đó một năm. Và anh ta đã tự sáng chế ra một cái còi nhỏ để có thể thổi, giống như một nai con nhỏ kêu, cách nó gọi, cho mẹ của nó, anh em biết đấy. Và vì vậy anh ấy nói, “Này, Billy, trước khi chúng ta bắt đầu sáng nay,” nói, “tôi muốn cho anh thấy điều gì đó mà tôi có.” Và anh ta đã chỉ cho tôi thấy.

Tôi nói, “Bert, anh sẽ không dùng thứ gì đó như thế.”

¹⁷⁹ Anh ấy nói, “Ồ, kiếm một cái cho chính anh.” Và anh chàng đó có đôi mắt giống như con thằn lằn, giống như một số phụ nữ này cố gắng vẽ mắt của họ, anh em biết cách, như thế. Anh em biết đấy, đã nhìn tôi, với đôi mắt trông giống như thằn lằn, và mắt, nó hầu như làm tôi sợ.

Và—và tôi nói, “Bert, đừng làm thế.”

Anh ta nói, “Ồ, các anh là những thầy giảng nhất gan!”

¹⁸⁰ Vì vậy chúng tôi—chúng tôi đã...Tôi thức dậy hơi trễ lúc đó. Và những con nai sừng tấm phương bắc đó...Con nai lai giống của anh em ở đây, nó sẽ bước đến với anh em, nhưng không phải một trong chúng. Bất cứ khi nào nó bị bắn vào, nó là một...Anh em nói về Houdini một nghệ sĩ trốn thoát, anh ta là một người nghiệp dư, với họ. Vì vậy đã trễ và chúng đã bị bắn. Và con nai chúng đang ẩn náu, kiếm ăn vào ban đêm dưới ánh trăng, và nằm ngủ vào ban ngày. Chúng tôi đã đi bộ suốt con đường lên Jefferson Notch cũ, đi thẳng lên Núi Washington. Đã có, đó là

khoảng sáu in-sơ tuyết trên mặt đất, thời tiết tốt để theo dấu; thậm chí chưa bao giờ nhìn thấy một dấu vết.

Anh ấy nói, “Anh nghĩ gì vậy, Billy?”

¹⁸¹ Tôi nói, “Tất cả chúng ở đây đều sợ hãi, những khẩu súng máy quen thuộc anh đang bắn.”

¹⁸² Và vì vậy chúng tôi tiếp tục. Sau một lát, khoảng mười một giờ. Chúng tôi luôn mang theo một—một cái chai nhỏ đựng đầy sô-cô-la nóng. Ấy là nếu bạn bị tổn thương, hay điều gì khác, đó là chất kích thích, và một cái bánh mì săng-wich. Vì vậy, đó là khoảng mười một hay mười một giờ ba mươi, tôi cho là vậy, chúng ta đến một chỗ rừng thưa gần bằng đầu trường này ở đây, hay tòa nhà này, và không có cây. Vì vậy anh ấy chỉ hầu như ngồi xuống, đặt khẩu súng của mình dựa vào một cây, bắt đầu vươn tay lại ở đây. Và tôi nghĩ anh ấy sẽ quay lại để lấy—để lấy cái phích nước của mình. Tôi nghĩ, “Ồ, chúng ta sẽ ăn.”

¹⁸³ Thường thường chúng tôi lên đỉnh núi và ăn, rồi mỗi người đi một đường, rồi quay trở lại. Và chúng tôi đã biết rõ, con đường ở xung quanh. Và nếu chúng tôi kiếm được một con nai, chúng ta chỉ treo nó lên, và rồi chúng ta biết, đi và giúp nhau lấy chúng. Vì vậy tôi nghĩ anh ấy sẽ chỉ ăn bữa trưa của mình, và chúng tôi sẽ chia tay, bởi vì gần như đi đến đường giới hạn của cây cối. Vì vậy tôi...

¹⁸⁴ Anh ấy đưa tay ra sau. Và tôi bắt đầu lấy bình giữ nhiệt của mình, lấy sô-cô-la của tôi, và bắt đầu lấy ra như thế. Và anh ta rút chiếc còi cũ nhỏ bé đó ra khỏi túi mình, và anh ta đã thổi nó một cái thật to như thế. Và nhìn tôi với đôi mắt giống như thần lẫn lẫn nữa, và thổi còi đó. Và khi anh ta làm thế, gần như ngang qua tòa nhà này, một con hươu cái to lớn đứng lên.

¹⁸⁵ Bây giờ nếu một số chị em của chúng ta có thể không biết, thì nai cái là nai mẹ. Và, thấy đó, tiếng còi đó là giống như tiếng một đứa con, và nó kêu la, và hươu cái to lớn này đứng lên. Và ngay khoảng mười một giờ trong ngày, bất cứ ai đi săn nai đều biết rằng đó là thời điểm tồi tệ. Chúng đang ngủ.

¹⁸⁶ Vì vậy nó đứng lên và nhìn xung quanh. Tôi có thể thấy nó thật rõ ràng. Anh ấy nhìn lại tôi, và anh ta lại thổi. Và thay vì—

vì chạy, nó bước ngay vào khoảng đất trống đó.

¹⁸⁷ Bây giờ, điều đó bất thường. Chúng sẽ không làm thế. Bất cứ thợ săn nào cũng biết điều đó. Và chúng sẽ không—và chúng sẽ không làm thế. Nhưng nó đã bước ngay ra đó. Tại sao? Nó là mẹ; đó là tiếng kêu của một đứa con. Đó là, đấy, nó chỉ được sinh ra trong nó để làm mẹ, và đứa con đó.

¹⁸⁸ Và Bert nhìn xuống, kéo cái chốt đó lại, để nó xuống ở ba mươi-không-sáu đó. Và anh ta là một tay súng cừ khôi. Và tôi đã thấy anh ấy hạ xuống như thế *này*, và tôi biết anh ta sẽ bắn xuyên qua trái tim trung thực của nó qua cả hai phía, bằng viên đạn một trăm tám mươi hạt, hình nấm. Và tôi nghĩ, “Làm sao anh có thể làm điều đó, Bert? Làm sao anh có thể quá ác, để gọi con nai mẹ đó ra ngay đó và rồi bắn tim nó ra khỏi nó, trong khi nó đang cố gắng tìm đứa con của mình? Làm thế nào anh có thể rất tàn bạo để làm điều đó?” Tôi đang nghĩ điều đó. Và tôi thấy anh ấy hạ mũi súng xuống như *thế*.

¹⁸⁹ Và tôi không thể—tôi không thể nhìn vào nó. Nó thật sự quá nhiều. Tôi nghĩ tôi là người nhát gan. Tôi chỉ quay lưng lại, và tôi nghĩ, “Chúa ôi, làm sao anh ấy có thể làm điều đó? Làm sao một con người có thể hèn hạ, làm điều đó, chỉ để bắn tung trái tim người mẹ trung thành tội nghiệp đó ra khỏi nó?”

¹⁹⁰ Bây giờ, nó không đang cố gắng làm gì. Nó không đang phờ trương. Nó là mẹ. Nó đã nhìn thấy người thợ săn khi anh ta hạ khẩu súng đó xuống, nhưng nó có chạy không? Không, thưa quý vị. Đứa con của nó đang gặp rắc rối, và nó đang cố gắng tìm đứa con của mình.

¹⁹¹ Và tôi quay lưng lại, như tôi đã nói, và bắt đầu. Tôi nói, “Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, làm sao anh ấy có thể làm điều đó?” Tôi để ý, và chờ đợi, chờ đợi, khẩu súng không bắt lửa.

¹⁹² Và tôi quay lại và nhìn, và khẩu súng đang di chuyển như thế *này*. Anh ta không thể giữ nó nữa. Anh ấy quay lại, đôi mắt thần lẫn to lớn đã thay đổi, nước mắt chảy ra trên má anh. Anh ta ném khẩu súng trên bờ sông, và anh nói, “Billy, tôi đã chán ngấy việc đó rồi. Hãy dẫn tôi đến với Chúa Jêsus mà anh đang nói đến.”

¹⁹³ Ngay trên bờ đất phủ tuyết đó tôi đã dẫn dắt anh ấy đến với Đấng Christ. Tại sao? Anh ấy đã thấy điều gì đó có thật, anh ấy đã thấy điều gì đó chân thật. “Nếu họ nín...nín lặng, thì những tảng đá sẽ kêu lên.” Nai mẹ đó không khoác vè gì cả. Nó là người mẹ chân chính. Cho dù nó phải chết đi nữa, hay là gì đi nữa, nó đang đứng ngay đối diện với sự chết, biết rằng chỉ bất cứ phút nào viên đạn đó sẽ xuyên qua tim nó, nhưng nó đi tìm đứa con của mình.

¹⁹⁴ Ồ, giá như chúng ta có thể là Cơ-đốc nhân nhiều như nai mẹ đó! Tại sao? Nó được sinh ra là mẹ, nó được sinh ra để làm mẹ. Chúng ta được sinh ra để tin Lời Đức Chúa Trời. Chúng ta được sinh ra để tin Chúa Jêsus Christ.

Chúng ta hãy cúi đầu.

¹⁹⁵ Bao nhiêu người ở đây ngay bây giờ, với bàn tay giơ lên, sẽ nói, “Anh Branham, tôi thật sự muốn là loại Cơ-đốc nhân mà con nai cái nhỏ bé kia là mẹ. Tôi—tôi ước mong rằng lòng tôi thật đầy dẫy Đấng Christ đến nỗi tôi có thể đứng đối diện với bất cứ điều gì và là một Cơ-đốc nhân thực sự giống như con nai đó đã là mẹ. Tôi, đó là loại kinh nghiệm tôi muốn?” Mời bạn sẽ giơ tay lên chứ? Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Tốt lắm. Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Rất nhiều, ở mọi nơi. Tôi rất biết ơn rằng anh chị em vẫn có đủ điều gì đó thật sự trong anh chị em mà sẽ khiến anh chị em tin.

¹⁹⁶ Đấy, điều gì xảy ra nếu anh chị em không tin? Điều đó chẳng đáng thương sao, thấy một người không tin ở trong một nơi mà lòng họ rất cứng cõi đến nỗi họ không thể tin chút nào, bị kết tội, chết, hư mất, không biết gì về điều đó, không biết giờ nào sự chết có thể gõ cửa? Anh chị em phải di chuyển ra vào cõi Đời đời.

¹⁹⁷ Và Chúa Jêsus phán, “Nếu một người không được sanh lại,” trở thành Cơ-đốc nhân như con nai đó là mẹ, “các người sẽ không bao giờ thấy Đức Chúa Trời; các người đã xong, cho dù các người gia nhập bao nhiêu giáo hội đi nữa.” Ngài đang nói chuyện với một nhà lãnh đạo tôn giáo của thời đó, Ni-cô-đem, một cụ ông tám mươi tuổi, và nói với ông rằng ông phải được sinh lại, ông phải trở thành loại Cơ-đốc nhân giống như con nai mẹ ở đó.

198 Có người nào đã không đưa tay lên, mà thực sự biết sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, nhận biết Nó và nói, “Tôi biết rằng tôi sai”? Khi bạn nhận ra mình sai, bạn đang nhận ra sự Hiện diện của Đức Chúa Trời.

199 Nhưng khi anh em không biết mình sai, Kinh Thánh nói, “Người khổ sở.” Trong thời đại này, hội thánh sẽ “khổ sở, khốn khổ, nghèo ngặt, đui mù, và lòa lồ, mà không biết điều đó.”

200 Cứ suy nghĩ nếu một người nam hay người nữ ở trên đường phố, khổ sở, mù lòa, nghèo ngặt, khốn khổ, và lòa lồ, và anh em có thể nói với họ rằng họ lòa lồ, và họ sẽ lắng nghe anh em, nhưng điều gì xảy ra nếu họ lòa lồ và họ không tin điều đó? Thật đó là một tình trạng tâm thần!

201 Ồ, vậy thì, đó là loại tình trạng thuộc linh. Nhiều người bị mù về mặt thuộc linh, khốn khổ, khốn khổ, trần truồng trước mặt Đức Chúa Trời, những tội nhân cố gắng che mình sau những chiếc lá vả của giáo phái nào đó, mà không biết điều đó.

202 Mời bạn sẽ giơ tay lên, người nào khác? Xin Chúa ban phước cho các bạn. Đúng vậy. Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Trước khi anh em, có lẽ anh em là người lạ ở đây, anh em chưa bao giờ thấy Đức Chúa Trời làm một điều, nhưng trước khi anh em thấy bất cứ điều gì, anh em vẫn nói, “Tôi sẽ chấp nhận nó dựa trên nền tảng của Lời. Tôi biết rằng một người vĩ đại hơn Sa-lô-môn đang ở đây; Đức Thánh Linh lớn của Đức Chúa Trời đang hiện diện. Tôi cảm nhận được Điều đó. Tôi tin Nó. Tôi sẽ giơ tay lên. Tôi là một tội nhân; tôi sẽ cầu xin sự cứu rỗi.”

203 Lạy Cha Thiên thượng, xin ban phước cho những người giơ tay lên. Chúng con cầu xin sự thương xót của Ngài ban cho những ai là—là những tội nhân. Đó là, có lẽ họ thuộc về giáo hội. Họ, điều đó vẫn không có nghĩa là họ không phải là tội nhân. Và họ đã giơ tay lên, họ muốn được cứu. Lạy Chúa, có Điều gì đó đến bởi họ. Họ đã nhận biết Đức Thánh Linh ở đó. Và họ—họ nhận biết rằng Đó là Đức Chúa Trời, và Ngài đang phán với họ, rằng, rằng họ đã không có kinh nghiệm đó mà họ nên có, và họ đã giơ tay lên.

204 Ngài đã phán, “Kẻ nào đến cùng Ta, Ta sẽ không bỏ ra ngoài

đâu.” Và con biết điều đó đúng. Ngài đã phán, trong Thánh Giảng 5:24, “Kẻ nào nghe Lời Ta và tin Đấng đã sai Ta, thì có Sự sống đời đời; sẽ không đến trong sự Phán xét, nhưng đã vượt qua sự chết mà đến với Sự sống. Kẻ nào đến cùng Ta, Ta sẽ ban cho người ấy Sự sống đời đời, khiến người ấy sống lại ở những ngày sau rốt.” Đó là những lời hứa của Ngài, Cha ôi.

²⁰⁵ Con cầu xin cho mỗi người trong số họ. Có lẽ Cơ-đốc nhân nào đó, Chúa ôi, mà cố gắng bước đi qua cuộc đời, cố gắng sống tốt hơn, mỗi ngày, và họ—họ muốn có một kinh nghiệm về—về—về một bước đi tốt hơn, họ cũng giơ tay lên. Lạy Cha, con cầu xin Ngài sẽ ban phước cho họ. Xin cho họ tìm thấy mọi sự đầy đủ đó tối nay trong Đấng Christ, Lời đã trở nên xác thịt ở giữa chúng con. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Con giao phó họ cho Ngài, trong Danh Đức Chúa Jêsus Christ. A-men.

²⁰⁶ Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Và khi anh chị em ngồi thật yên lặng, đấy, chỉ một lát; ồ, chao ôi, bây giờ tôi đã vượt quá năm phút. Tha lỗi cho tôi, tôi không có ý định nói điều đó lâu. Tôi nói với anh em, chúng ta hãy chờ đợi một lát, cứ cho tôi năm phút nữa nếu anh chị em muốn.

²⁰⁷ Bao nhiêu người biết Đức Chúa Trời là gì? Chúng ta biết những gì Kinh Thánh nói Ngài là ai, và Kinh Thánh nói, “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Và Chúa Jêsus phán, trong Thánh Giảng chương 14, câu 12, Ngài phán, “Kẻ nào tin Ta, cũng sẽ làm những việc Ta làm.” Không phải kẻ giả vờ tin, nhưng, “kẻ nào tin nơi Ta.” Điều đó đúng không, thưa các anh em mục sư truyền đạo của tôi? Đúng vậy. Bao nhiêu độc giả Kinh Thánh biết điều đó đúng? “Trời đất sẽ qua đi,” nhưng Lời Ngài không thể sai. Ngài đã hứa điều đó.

²⁰⁸ Bây giờ có, không nghi ngờ gì, những người đau ốm ở giữa các bạn ở ngoài đó. Tôi không biết các bạn, chút nào. Và để chứng minh những gì tôi đã nói cách đây một lát, như Thiên sứ của Chúa trong những ngày đã qua, những ngày đã qua, qua rồi, Chúa Jêsus phán, “Như việc đã xảy ra trong thời của Lót, thì sự đến của Con Người cũng sẽ như vậy.” Anh em có thể thấy những gì tôi đang nói về, chúng những cái tên và mọi thứ khác cách xác thực, Hội thánh đang ngồi đúng đấy, anh chị em có thể nhìn

thấy nó không? Bây giờ tôi chắc chắn anh em đã hiểu những điều mà tôi đã không nói, anh em hiểu những gì tôi muốn nói. Bây giờ nếu quý vị những người ở đây, mà bị đau ốm và có nhu cầu, tôi...

²⁰⁹ Việc gì tôi phải ở đây? Tôi sẽ đứng đây như một kẻ lừa dối, để làm gì? Nếu tôi đang làm điều đó, đã đến lúc cho tôi...Tôi—tôi không—tôi không ham sống. Tôi—tôi—tôi thà chết. Tôi—tôi thà đi ra và làm bất cứ điều gì khác hơn là một kẻ lừa đảo. Và Đức Chúa Trời sẽ làm gì với tôi? Và tôi không biết rằng tôi sẽ sống qua đêm, các bạn cũng vậy. Nhưng một kẻ lừa dối, chúng ta muốn là...Một kẻ lừa dối có ích gì, khi mà anh chị em có thể chân thật? Nhưng, anh chị em thấy, Điều đó rất lạ đối với anh chị em.

²¹⁰ Bây giờ, hãy xem, nếu tôi tuyên bố rằng những lời Kinh Thánh này phải được ứng nghiệm, mà tôi đã đọc và tỏ cho anh em thấy trong hai đêm qua, Chúa Jêsus là gì, sự Hiện diện của Ngài bây giờ là gì! Và Ngài được cho là sẽ trở lại trong những ngày sau rốt, chúng ta biết điều đó, qua xác thịt con người, và tuyên bố chính Ngài cách giống như vậy. Tất cả chúng ta đều biết điều đó. Chúng ta có ý thức về điều đó không? Hãy nói, “A-men,” nếu là vậy. [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Được rồi. Bây giờ vì sự an ủi của anh chị em, tôi nói với anh chị em, nói điều này với anh chị em, trong Danh Ngài: Ngài ở đây, cũng chính là Đức Chúa Trời đã giáng xuống và nói chuyện với Áp-ra-ham, đã quay lưng về phía trại, và Sa-ra ở trong trại, Ngài biết bà đang nghĩ gì.

²¹¹ Ngài đã nói giống như vậy khi Ngài đến đây. Ngài nhìn vào cử tọa và nhận biết những gì trong lòng họ. Một người đàn bà đã rời đến áo Ngài; Ngài nhìn quanh cho đến khi Ngài tìm thấy bà, và nói với bà.

²¹² Người mù Ba-ti-mê đã chạm vào vạt áo Ngài, khi ông kêu lên, “Lạy Con vua Đa-vít, xin thương xót,” đang đứng cách nơi Ngài đi ngang qua hai trăm thước. Đức tin của ông đã ngăn Con Đức Chúa Trời, trên đường, và quay lại và nói, “Hãy mang người đến đây.”

²¹³ Xa-chê thấp bé ở trên cây, ẩn mình, nói...vì vậy, ông cũng không tin Ngài là một Đấng Tiên Tri. Và Chúa Jêsus đến ngay,

đứng dưới cây và nhìn lên, và nói, “Hỡi Xa-chê, hãy xuống,” gọi tên ông.

214 Khi Chúa Jêsus chưa bao giờ nhìn thấy Phi-e-rơ, và Anh-rê đã mang ông đến đó. Khi Ngài thấy ông đến, phán, “Tên ngươi là Si-môn. Ngươi là con trai của Giô-na,” cho biết tên của ông, nói cho ông biết ông là ai.

Bảo Na-tha-na-ên ông đã ở đâu, ông đã làm gì.

215 Người đàn bà đó, và bà đang ở trong tình trạng gì, bệnh tật của bà là gì, bệnh tật của bà là gì.

216 Đó là Đức Chúa Trời, thưa các bạn! Bao nhiêu người tin điều đó với cả tấm lòng, hãy nói, “Đó phải là Đức Chúa Trời?”

217 Bao nhiêu người trong các bạn ở đây biết rằng tôi không biết một điều gì về các bạn, hãy giơ tay lên, chỉ nói, “Tôi biết người đàn ông đó không biết gì về tôi, chỉ—ông ta chỉ là một con người?” Đó là những gì tôi có, chỉ là anh em của anh chị em. Tôi ở đây để cố gắng giúp đỡ anh chị em.

218 Nhưng thật như vậy! Bao nhiêu người đã đọc sách của tôi và các thứ? Anh chị em biết, anh chị em tin điều đó, Lẽ thật không? Đây là những ngày cuối cùng. Và bây giờ xin Đức Chúa Jêsus giúp đỡ chúng ta.

219 Và nếu Ngài sẽ đến tối nay...Và không để một người nào trong anh em di chuyển. Cứ ở lại ngay trong chỗ ngồi của mình, và tin, và Đức Chúa Jêsus sẽ đến tối nay và xác nhận những điều này mà Ngài đã phán, những điều này mà Ngài đã hứa. Nếu Ngài sẽ xác nhận chúng là Lẽ thật, các bạn sẽ tin vào Ngài chứ? Hãy tin!

220 Lạy Cha Thiên thượng, bây giờ con đã nói về Ngài, những gì Ngài đã có, những gì Ngài hiện có. Bây giờ mời Ngài sẽ chỉ hiện đến? Và những người đó đang ngồi ngoài đó trong cử tọa, những người hoàn toàn xa lạ, xin Ngài bày tỏ chính Ngài cho chúng con tối nay, Lạy Chúa, để chúng con biết và nhận ra rằng những lời Kinh Thánh này được ứng nghiệm, rằng “Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi”? Thế thì nếu chúng con đang sống trong những ngày sau rốt, giống như Ngài đã phán rằng Ngài sẽ bày tỏ chính Ngài trong những ngày sau rốt, giống như Ngài đã làm tại Sô-đôm trước khi đưa

con được hứa đến với Áp-ra-ham, ồ, Dòng dõi Hoàng gia của Áp-ra-ham đang tìm kiếm Con Trai Hoàng gia, điều tương tự sẽ xảy ra. Và nhìn xem ngay cả những địa điểm, thời gian, những cái tên, và mọi thứ đều hoàn hảo trong hàng lối, Cha ôi. Xin giúp chúng con, chúng con cầu nguyện, trong Danh Chúa Jê-sus Christ. A-men.

221 Bây giờ tôi muốn anh chị em cầu nguyện, mỗi người trong anh chị em. Chỉ bất cứ điều gì sai, anh em cứ cầu xin Ngài. Bây giờ Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm.

222 Nhân đây, bao nhiêu mục sư truyền đạo đang ở trong tòa nhà, hãy giơ tay lên, mọi nơi? Tôi đoán có ba mươi hay bốn mươi. Bây giờ bao nhiêu người trong anh em biết điều này, rằng Sách Hê-bơ-rơ, Tân Ước, nói với chúng ta rằng ngay bây giờ “Chúa Jê-sus Christ là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm có thể cảm thương sự yếu đuối của chúng ta”? Mời anh em giơ tay lên và nói, “Tôi biết đó là Lễ thật. Kinh Thánh nói điều đó”? Đúng vậy. Được rồi.

223 Thế thì nếu Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm, thì Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Thế thì nếu anh em chạm vào Ngài tối nay, Ngài sẽ hành động giống như Ngài đã làm ở đó. Đúng thế không? Giống như Ngài đã làm ngày hôm qua!

224 Ồ, khi người đàn bà đó chạm vào áo Ngài. Bạn nói, “Ồ, nhưng nếu tôi có thể!” Đức tin của bạn chạm vào nó. Về thể chất, Ngài không hề cảm thấy. Đó là đức tin của người đàn bà, đã chạm vào áo. Đức tin của bạn có thể chạm đến Ngài bây giờ. Bạn tin điều đó không?

225 Thế thì nếu Lời Đức Chúa Trời được bày tỏ, Ngài sẽ bày tỏ điều giống như vậy và tỏ cho thấy điều giống như vậy. Bạn tin điều đó với cả tấm lòng không? Được rồi, bây giờ cứ tin Ngài, tin Ngài. Đừng nghi ngờ. Nhưng hãy có đức tin nơi Đức Chúa Trời, rằng Ngài sẽ làm điều đó. Người nào đó theo cách này, chỉ cầu nguyện và chỉ tin với tất cả tấm lòng, rồi người nào đó đi theo hướng này. Và nếu Đức Chúa Trời sẽ để cho một hay hai người mà anh em biết, điều đó không thể sai lầm, bao nhiêu người trong các bạn sẽ tin rằng chúng ta nhận biết sự Hiện diện của Ngài?

Thế thì đó là tất cả những gì cần thiết. Đó là tất cả những gì cần thiết.

226 Quý bà đang ngồi ngay đó, nhìn xem tôi ở đó, đau khổ với bệnh tim. Bà tin Đức Chúa Trời sẽ chữa lành trái tim, làm cho bà khỏe mạnh không? Bà bị bệnh tim. Nếu đúng thế, hãy giơ tay lên. Tôi có phải là người lạ đối với bà, không biết bà phải không? Nhưng đó là sự thật, được rồi, bà, quý bà, quý bà tóc bạc đang ngồi đó. Được rồi.

227 Người phụ nữ mặc màu xanh lá cây, chị đã giơ tay lên ở đó, rằng chị—chị...Bệnh của chị là bệnh viêm khớp. Chị có tin rằng Đức Chúa Trời sẽ làm cho chị khỏe mạnh, với bệnh viêm khớp không? Nếu đúng thế, hãy giơ tay lên. Thấy không? Được rồi. Thấy không? Chỉ tình cờ đẩy lên...Bây giờ Điều gì đó đến trên chị, phải không? Đấy, Ánh sáng đó. Bao nhiêu người đã từng nhìn thấy bức ảnh về Ánh sáng đó? Ở đó Nó treo lơ lửng, ngay trên người đàn bà. Đột nhiên một cảm giác thật êm dịu đến trên chị. Đó là những gì nó đã làm, đấy. Đức Chúa Trời đã ban phước cho chị, chữa lành chị, làm cho chị khỏe mạnh. Chị tin điều đó không?

228 Chị có tin rằng Ngài biết điều gì không ổn với chị không? Chỉ có Ngài mới có thể chữa lành chị. Đó là một bóng tối, bệnh động kinh. Nếu đúng thế, hãy giơ tay lên, hồi cô gái trẻ. Hãy suy nghĩ khác một chút so với cô đã nghĩ cách đây vài phút, phải không? Cô thấy khi tôi dừng cuộc gọi đó, làm điều đó không? Đó là những gì nó dành cho, là dành cho cô. Bây giờ nếu cô tin hết lòng, chúng sẽ lìa khỏi cô. Cô sẽ chấp nhận nó và tin nó với cả tấm lòng chứ? Xin Chúa ban phước cho cô. Hãy đi, tin điều đó.

229 Người phụ nữ này đang ngồi ngay tại đây, bị đau dạ dày, chị tin rằng Đức Chúa Trời sẽ làm cho chị khỏe mạnh không? Ngay ở đây về phía cuối, chị có tin rằng Đức Chúa Trời sẽ chữa lành cho chị, làm cho chị khỏi bệnh dạ dày không? Chị tin, chị chấp nhận nó chứ? Được rồi. Xin Chúa ban phước cho chị.

230 Tôi là một người hoàn toàn xa lạ với người phụ nữ, không biết chị ấy. Chị ấy chỉ là người đàn bà đang ngồi đó, nhưng Đức Chúa Trời làm điều đó. Bây giờ chị tin hết lòng không? Được rồi, chỉ cần có đức tin.

231 Người phụ nữ đang ngồi ngay phía cuối này, đau khổ vì bệnh túi mật. Bị sỏi mật, gan, nó làm phiền chị. Nếu đúng thế, hãy giơ tay lên; hoàn toàn xa lạ với chị, nếu điều đó đúng. Thấy không?

232 Một phụ nữ đang ngồi ngay bên cạnh chị, chị ấy cũng đang đau khổ. Thấy Nó, chị không thể thấy Ánh sáng đó trên người đàn bà đó sao? Người phụ nữ ấy bị bệnh thận. Đúng vậy. Cô ấy bị nhiễm độc urê huyết trong thận. Đúng thế, hãy giơ tay lên. Người phụ nữ đã chạm vào chị lúc đó, chị ấy đang đau khổ với một—một bệnh thận kinh. Cả hai chị đều là người lạ, chị không ở đây. Đúng vậy, phải không? Chị đến từ Iowa. Chị đến từ thành phố Des Moines. Đúng vậy, phải không? Chị có tin rằng Đức Chúa Trời có thể nói cho tôi biết tên chị là gì, giống như Ngài đã nói với Phi-e-rơ không? Nếu chị tin hết lòng! Tên chị là Bà Wolff. Đúng vậy, hãy giơ tay lên. Được rồi, hãy trở về được chữa lành bây giờ, Chúa Jêsus Christ làm cho chị khỏe mạnh.

233 Anh chị em có nhận ra sự Hiện diện của Ngài không, anh chị em biết Ngài ở đây không? Thế thì anh em sẽ đặt tay lên nhau bây giờ, trong khi Đức Thánh Linh ở trên anh em. Đó là Đức Thánh Linh ở trên anh em. Bây giờ mỗi người trong anh chị em có thể được chữa lành bây giờ nếu anh chị em chỉ tin điều đó. Chị có tin điều đó với cả tấm lòng không?

234 Lạy Cha Thiên thượng, bây giờ không còn lại gì ngoài đức tin. Bây giờ chúng con từ bỏ mọi sự tối tăm. Khi sự phục hưng, như con đã nói lúc đầu, sóng đổ xuống trên mặt nước để khuấy động nó lên xuống, để—để—để lấy sự không tin ra khỏi nó; bây giờ trong khi Đức Thánh Linh đang vẫy tay qua lại qua dân sự ở đây, xin cho mọi sự vô tín được cất đi, và xin quyền năng của Đức Chúa Trời Toàn Năng giải thoát mọi người đau khổ được tự do tối nay.

235 Ta quở trách ma quỷ. Ở Sa-tan, người chẳng là gì ngoài một kẻ lừa đảo, và người bị vạch trần ngay tại đây giữa vòng dân sự, bởi chứng cứ Kinh Thánh về Chúa Jêsus đã sống lại. Ta quở trách người, bởi Đức Chúa Trời hằng sống, hãy ra khỏi dân sự này và để họ đi, vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời.

236 Tất cả những ai chấp nhận sự chữa lành của mình, hãy đứng trên đôi chân của mình bây giờ và nói, “Tôi tin. Cho dù điều gì

xảy ra, mất bao lâu, tôi vẫn biết mình sẽ khỏe mạnh. Tôi chấp nhận nó, với cả tấm lòng.”

²³⁷ Hãy giơ tay lên bây giờ. “Cảm ơn Ngài, Chúa ôi.” Ngợi khen Chúa. Đúng vậy, hãy dâng lời ngợi khen Ngài. Bây giờ chỉ cần giơ tay lên và ngợi khen Ngài vì sự chữa lành của anh em, như cách anh em làm trong các nhà thờ của mình. Anh...

64-0618 Sự Hiện Diện Của Đức
Chúa Trời Không Được Nhận Biết
Thính Phòng Municipal
Topeka, Kansas Hoa Kỳ

VIETNAMESE

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org